

Durum

Geçen haftasonu ekip arkadaşım Ahmet Tuglar ve yazarımız Fehim Işık ile Belçika'daydık. Ahmet ile Mednuçe televizyonunda Koray Düzgören'in programına konuk olduk ve Halkın Nabzı'nı anlattık. Aynı yolculuk esnasında ben Brüksel'de sürgünde olan Kürt siyasetçi, eski Siirt milletvekili, KCK Yürütme Konseyi Üyesi Zübeyir Aydar ile bir söyleşi yaptım. Kendisi ile hem çözüm sürecini hem de Türkiye gündeminin diğer maddelerini değerlendirdim. Bizim gazetemiz bir barış gazetesi. Biz barış gazeteciliği yapıyoruz. Bu yüzden de okurlarımıza ulusal ve anaakım medyanın yer vermekten kaçındığı ya da çarpıtarak verdiği meselelere farklı bakış açılarını sunmayı hedefliyoruz. Yerel bir gazete olmanın sağladığı bağımsızlık bunun imkanını veriyor bize.

Pazar günü televizyonda da söyledim. Kürtler 90 yıldır ilk kez muhatap buldu. Muhatabın yakasından tuttuk, bırakmaya da niyetli değiliz. Hükümetin müzakere sürecini çözümsüzlük politikası ile tıkadığı şu dönemde Kürt hareketinin üst düzey yöneticilerinin ne dediği çok önemlidir.

Yoksa devletin ve medyanın bir türlü vazgeçmediği savaş propgandası HDP'ye yönelik saldırılarda da görüldüğü gibi faşist linç güruhlarını sokağa dökmeye devam edecek.

Barış ve demokratik çözüm Türkiye'nin en acil sorunudur.

Seçime az kaldı. Anadolu Yakası'nda da partilerin seçim çalışmaları iyice ivme kazandı. Halkın Nabzı olarak seçim kampanyalarını izliyor ve gazetemize taşıyoruz. Partilerin özgürce çalışabilecekleri ortamı sağlamak devlet kadar yurttaşların da görevidir.

Barış ve demokrasi yerelden ülkeye yayılacaktır.

Umarım bu seçim buna vesile olur.

Halkın Nabzı, barış gazeteciliğinin yerel platformudur.

Haftaya görüşmek üzere.

İshak KARAKAŞ

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

Yıl 2

Sayı 32

12 Mart 2014

ÇARŞAMBA

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı:1TL

BARIŞ İÇİN YASA ÇIKARSINLAR,

Barış hassas bir konu. Kırılgan bir durum. Türkiye'de bir yıldır Kürt Hareketi ve AKP Hükümeti arasında devlet onaylı bir müzakere sürüyor olması ve bunun sonucu çatışmazlık sayesinde hiçbir gencimizi savaşta kaybetmedik. Bu hepimize iyi geldi. Şimdi müzakere sürecinde bir tıkanma oluştu. Bu tıkanmanın aşılması için tarafların ne istediği iyi bilinmeli. Brüksel'de KCK Yürütme Konseyi üyesi Zübeyir Aydar ile buluştum. Ona süreç ve Türkiye'nin gündemine ilişkin sorular sordum, kapsamlı cevaplar aldım:

S12'de

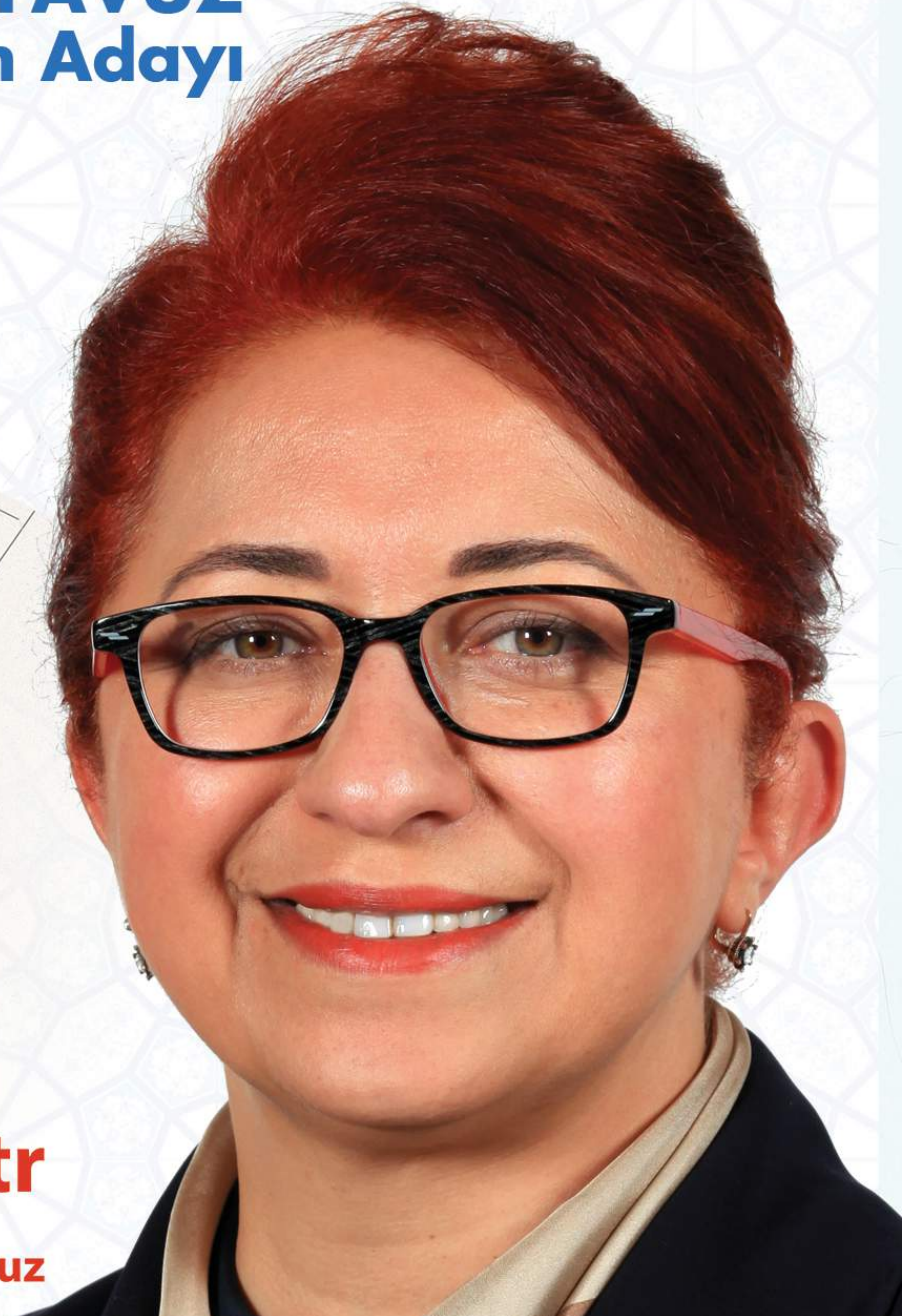

YENİ TÜRKİYE YENİ MALTEPE

Prof. Dr. Edibe SÖZEN YAVUZ
Maltepe Belediye Başkan Adayı

www.edibesozen.com.tr

edibesozen

edibesozenyavuz

AHMET TUGLAR

Chávez'e Bakmanın Bir Yolu

Eduardo Galeano birkaç yıldır her kitabını hasretle beklediğim, çıktığı mı alıp beraberce bir yerlere çekildiğim bir yazar. Çok seviyorum yani. Bakıyorum, o da seviyor, onun

edip “devrimci diktatör” diyenler de. “Devrimci” diyenler kadar olmasa da. Ben ona “roman kahramanı” derim. Bir roman kahramanı gibi yaşadı. Latin Amerika’da böylesi siyasetçilerden

tının parıltısına etkisi nedir? Bunu da düşünüyorum.

Latin Amerika edebiyatını tanıyınca Chávez’e ilişkin diktatörlük tanımına ancak gülünür elbet. Gülünür

venini bir yıl kadar önce Türkiye’de de yayımlanan *Gabo ile Mario* adlı kitapta okuyabilirsiniz.

Fuentes’in projesi gerçekleşmedi ama dönemin birçok Latin Amerikalı yazarı bireysel olarak bu konuya el attılar. Miguel Ángel Asturias’ın *Başkan Bey*’i 20’nci yüzyılın ortalarına tarihlenir. Fuentes’in önerisinin ardından ve belki de ondan ilham alarak ise Augusto Roa Bastos, *Ben, en üstün*, Alejo Carpentier, *Yöntemin Kaynağı* ve Gabriel Garcia Márquez, *Başkan Babamızın Sonbaharı* adlı romanlarında zengin diktatör portrelerini yetkin bir üslubla çizerken, Cortázar da *Ele Geçirilmiş Ev* adlı öyküsünde Peronist diktatörlüğe göndermelerde bulundu.

Yani eninde sonunda Latin Amerikalı yazarlar diktatörleri iyi tanırlar. Diktatörlerin işkence tezgâhlarından, hapishanelerinden geçenleri de oldu, sansür ile susturulanları da, sürgünde yaşamak zorunda kalanları da. Ömürleri bir yandan da diktatörlere karşı mücadele ile geçti hülasa.

Onlar, bu edebiyatçılar, Chávez’i severlerdi, seviyorlardı.

O da bu edebiyatçıları.

Latin Amerika’nın Kesik Damarları adlı kitabını provokatif bir diplomasi yaklaşımı ile Obama’ya hediye ediyor. Kayıtsız kalamıyorum Chávez’in yaptıklarına. Bir kez daha gülümsetiyor beni.

Galeano’nun dünya çapında şöhret kazanmasında, Chávez’in Obama’ya kendi hınzırlığının vesikasımışçasına ama onun kitabını hediye etmesinin hayli rolü olduğu söylenir.

Bende ise bu olayın etkisi, ona, Chávez’e olan sevgimin artması oldu. Emperyalizmin ve çokuluslu şirketlerin kuşatması ve tehdidi altındaki halkçı reformlarını korumak için zaman zaman aldığı önlemlerinin; sermayenin, denetlediği haber ajanslarındaki manipülasyonuna referansla ona “diktatör” diyenler de oldu, biraz insaf

görece fazla olmalı. Olmalıdır.

Bu izlenimimde ne etkili oluyor acaba, bendeki bu imgesinin sebebi ne? Belki de Latin Amerika’nın o sevgili yazarlarının, romancılarının kıtanın devrimci, halkçı siyasetçileri ile yaşadığı zaman zaman gerilimli aşktır buna etken.

Latin Amerika edebiyatının 60’larda başlayan parıltısı ile eş zamanlıdır bu aşk. İlk gözağrısı ise Che ve Castro.

Ben zaten Latin Amerikalı devrimcileri siyasetten çok edebiyattan tanıdım, sevdim. Cortázar’dan, Fuentes’ten, Márquez’den, Galeano’dan, Amado’dan, Llosa’dan. Ve dahi Borges’ten.

Böylesi bir ‘politize entelektüel şefkat’ Latin Amerikalı yazarlara mı özgü? Bunun Latin Amerika edebiya-

geçilir.

Türkiye’deki bu yaftalamanın kaynağı belli: Dünyayı, Türkiye’nin gündelik, ilkesiz anaakım siyasi ortamından yola çıkarak anlamaya çalışmak yeni bir hastalık olarak saptanmalı. Yerel iktidara yarenliğin bir türevi.

Carlos Fuentes, 1967 yılında, artık dünya edebiyatındaki yerine ve etkisine bakılarak “boom” diye adlandırılan o parlak, handiyse efsanevi Latin Amerika edebiyatı dalgasının oluşturucusu yazarlar kuşağının mensubu dostlarına beraber bir kitap üretme önerisinde bulunur. Her biri kendi ülkesinin tarihindeki bir diktatörü, emperyalizmin ve yerel işbirlikçilerinin hizmetinde halkına kan kusturan bir tiranı öyküleyecektir kitapta. Bu bir türlü gerçekleşemeyen projenin serü-

Halkın Nabzı Gazetesi

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Haber Merkezi
Yeliz DOĞAN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

ÖNDER BİROL BIYIK

Kentsel Dönüşüm Talanı

Yerel seçimlere üç kala İstanbul yoksullarının belediye başkan adaylarına sorduğu ilk soru, “Kentsel Dönüşüm meselesine nasıl bakıyorsunuz?” sorusu galiba... Git-tiğimiz her evde, her kahvede gecekondulu mahallelerinin yoksul insanları bunu soruyor bize. Kolay mı, yüz binlerce insan evlerinin başına yıkılma tehlikesi ile karşı karşıya...

sinden koparılan gecekondulu insanları, İstanbul’un kenar mahallelerinde bir tür getto kültürü yaratarak geleneklerini, göreneklerini bu mega kente taşıdılar. İstanbul Anadolu’ya taşındı. İstanbul’da göç eden yoksul Anadolu insanı, başını soktuğu derme çatma gecekonduda çetin bir yaşam mücadelesi verirken, devlet bu gecekonduların vergilerini gani gani aldı bu insanlardan. 40 yıldır ödenen vergileri üst üste koysanız, de-

rı olan gecekondulu mahalleleri, şehrin merkezine düştü artık. Fabrikaların büyük kısmı çevre illere ve İstanbul’un çeper bölgelerine kaydı. Gecekondulu insanların önemli bir kısmı eskiden fabrikalarda çalışırdı; şimdi inşaat işçiliği, hizmet sektöründe vasıfsız işçi, temizlikçi, şoförlük gibi mesleklerde çalışıyor.

Teknolojinin bu kadar geliştiği bir

açarak “Kentsel Dönüşüm” adı altında gecekondulu arazilerini satışa çıkarıyor.

Bu proje o kadar iştah kabartan bir proje ki; ilçe belediyesi değil, büyükşehir belediyesi değil, bizzat Çevre ve Şehircilik Bakanlığı eliyle, “Afet Yasası”na dayanarak yürütülüyor. 19 Ağustos depreminden sonra depreme yönelik hiçbir ciddi tedbir almamışken, Afet Yasası’nı gerekçe gönderip, gecekondulu semtlerinin zenginlere peşkeş çekiyorlar! Kim inanır! Bu proje, bir kentsel dönüşüm projesi değil rantal dönüşüm projesi. Doymuyorlar, “hep hep bana” diyorlar. “Evimde temizlikçilik yapan kadının, İstanbul’un en değer kazanan yerinde oturmaya hakkı yok” diyorlar. “Paramız var, süreriz” diyorlar.

Meselenin astı astarı bu... Oysa herkes bu ülkenin insanı ve bütün evrensel insan hakları sözleşmesinde konut hakkı kutsal ve dokunulmaz bir hak. Kimin evini kimin başına yıkıyorsunuz?

Naçizane HDP Sarıyer Belediye Eş Başkan Adayı olarak bizim çözümümüz son derece basit... Kentsel dönüşüm talanının bir an evvel durdurulması gerektiğine inanıyoruz. O evler, o topraklar, yıllarca oralarda oturan yoksulların hakkı... Ana sütü gibi hakkı... Öncelikle gecekondulu arazileri bedelsiz olarak halka dağıtılmalı. Daha sonra bu gecekondulardaki yaşam standartlarını yükseltmek için merkezi bir fon kurularak, mahalle kooperatifleri ile koordinasyon içinde kimse evinden ocağından edilmeden insanca yaşanabilir barınma koşulları yaratılmalı. Böyle düşünüyoruz biz.

Eğer kentin sorunlarına insan merkezli değil, sermaye merkezli bakıyorsanız, her şeyi her yeri nasıl paraya pula çeviririz hesabını yaparsınız. AKP bunu yapıyor. Sonuç ne oluyor peki? Milyonlarca insan kentin çeperine sürülürken, milyonlarca dolar ayakkabı kutularına istifleniyor.

Her şey açık değil mi? Gözünüzü toprak doyursun diyesi geliyor insanın.

Bu ülkede gecekondulaşma, sanayileşme ile birlikte başlayan acıklı bir hikâye... 1950’li, 60’lı, 70’li yıllarda İstanbul’da montaj sanayinin gelişmesi ile birlikte, ucuz iş gücüne ihtiyaç olabildiğince arttı. Anadolu’dan yatağını yorganını alan yoksullar, “taşı toprağı altın” bildikleri İstanbul’a akın ettiler. Büyük bir nüfus hareketiydi bu. İstanbul’da bir iş bulan bu göçmen kuşlar, memleketinde tarlasını, bağını bahçesini satan boş bulduğu bir yerde derme çatma kondular kurdular kendilerine. Herşey başını sokacak dört duvar derdinden kaynaklanıyordu. İstanbul bir anda nüfus patlaması yaşadı. Şişti, büyüdü. Zamanla arazisi olmayan, nereye baksan beton gördüğün bir kente dönüştü İstanbul. Böylesi bir çarpık kentleşmenin dünyada başka örneği var mı, bilmiyorum. Sanmıyorum da...

Kendi toprağından, sosyal çevre-

ğil bir gecekondulu, İstanbul’un en gözde yerinde apartman dairesi alırsınız herhalde.

Dönemin iktidarları, bu nüfus göçüne ve gecekondulaşmayı yıllarca hem bir “tehdit” hem bir “lütuf” gibi kullanarak gecekondulu semtlerini oy deposuna çevirdiler. “İmar afı getireceğiz, tapuları dağıtacağız” yalanı yıllarca siyasilerin diline pelesenk oldu. Oysa ne iktidarlar geldi geçti, ne imar affı yapıldı ne de tapular dağıtıldı. Gecekondulara da dokunmadılar çünkü sermayenin emek gücüne ihtiyacı vardı. Gecekonduları başına yıktığınızda bu insanlara yer göstermek zorundaydınız.

Bugün olan ise şu, İstanbul’da sanayi eskisi gibi gelişim sürecini yaşamıyor ve kahveler işsiz gençlerle dolup taşarken eskisi gibi emek gücüne ihtiyaç duymuyor. Kentsel büyüme ile birlikte bir zamanlar İstanbul’un dış kısımla-

dönemde sistem çokta ihtiyaç duymuyor artık bu yoksullara. Ve gecekondulu mahalleleri yeni yetme sermayenin iştahını kabartan önemli bir rant alanı haline geldi. Yoksul gecekondulu insanlarına diyorlar ki, artık “Bu tepeleri, sırtları terk etmenizin vakti geldi. Zaten yıllarca işgal ettiniz. Şimdi gidecekseniz.” Evet, aynen böyle diyorlar.

Başbakan Erdoğan her mitingde “Şuraya şu kadar metro yaptık, şuraya şu kadar otoyol yaptık diye övünüp duruyor. Sanki babasının küplerini boşalttı da yaptı. AKP iktidarı döneminde Türkiye tarihinin en büyük özelleştirme furması tamamlandı. Bütün Kamu İktisadi Teşebbüsleri’ni (KİT), neredeyse günlük değişen ihale yasalarıyla haraç mezat satışa çıkardılar. Koskoca bir devlet sattılar. Bu satışlar ve belediyeler imkanlarıyla kendi zenginlerini yarattı hükümet. Şimdi ise bu zenginlere yeni bir rant kapısı

HDP'nin Maltepe Buluşması

Halkların Demokratik Partisi (HDP)Maltepe İlçe Örgütü Belediye Eşbaşkan adayları Zabıt Vurdu ve Gülistan Diken için Hanedan Restaurant'da bir dayanışma yemeği düzenledi. Yemeğe HDP Birinci bölge yürütmesinden Cemal Çoban, HDP birinci bölge sorumlusu Atilla Özdoğan, HDP Merkez yürütmesinden Bülent Uluer, BDP Maltepe İlçe Eşbaşkanı Şahin Özyıldırım, Gazetemizin Genel Yayın Yönetmeni İshak Karakaş, Çerkes derneği Başkanı Murat Özmen, Kartal HDP Eşbaşkan adayları Kasım Ülgün ve Hatice Doğan, Gülsuyu Mahalesi Muhtar adayı Sevgi Delibaş ve eşi katıldı. Zabıt Vurdu yemekte 30 Mart seçimlerinin referandum niteliğinde olduğunu, HDP nin yeni bir parti olarak Türlikiye'nin siyasal gündemine şimdiden damgasını vurduğunu söyledi ve tüm ezilenlerin HDP çatısı altında birleşmeye davet etti .

Eğitim Sorunları Tartışıldı

Ülkemizde eğitim sisteminin yetersizliği ve eğitimde OECD ülkeleri arasında sondan üçüncü oluşumuz nedenleriyle; Göztepe Lions Kulübü 118 Y Lions yönetim çevresinin katılımı ve birçok sivil toplum kuruluşunun destekleriyle, “Türkiye’de eğitimin dünü, bugünü, yarını” konulu panel düzenledi..

Eğitimde çağdaş, düşüncede özgür bireylerin yetiştirilmesinin, eğitim sistemindeki yetersizlikler ve çözüm önerilerinin tartışıldığı panel; Irmak okulları salonunda 07.03.2014 Cuma günü yapıldı.

Panele konuşmacı olarak Prof.Dr.İrfan Erdoğan; (Eski Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölüm Başkanı), Prof.Dr.Aysel Çelikel; (Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Genel Başkanı, Eski İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı, İlk kadın Adalet Bakanı), Prof.Dr.Erol Eti; Eğitimde sanatın yeri (Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Eski Dekanı), Gürşen Kafkas; Panel yöneticisi(Eski Kadıköy Şube İlçe Milli Eğiti,m Müdürü, Kavram Dershaneleri Eğitim Danışmanı) katıldılar.

8 mart dünya emekçi kadınlar gününden bir gün öncesine denk gelen panelde;Türkiye’de kadının konumu, eğitim hayatımızda ve iş hayatımızdaki yerinin yıllara göre durumu ve son yıllarda artan kadına şiddet ve çocuk gelinler konularına değinildi.

Propaganda ve vicdan

İSHAK KARAKAŞ

Fındığın başkenti Giresun’da bazı insanların fındık kadar vicdanı, empati duygusu kalmamış mı acaba? Bu kadar büyük bir tahribata mı yol açmış devletin ve medyanın 30 yıllık savaş propagandası bu insanlarda? Oysa Kürtler’i bir yerlerden iyi tanır Giresunlular. Her yaz kamyonlara, minibüslere doluşup çoluk çocuk mevsimlik işçi olarak gelirler Giresun’a. İki kuruş gündelik için bahçelerindeki fındığı toplar, bu arada hem toprak sahibinin hem de işçi simsarı dayıbaşlarının cebini doldururlar. Devlet, yurttaşlarının serbest seyahat özgürlüğünü tanımaz, yollarda durdurur, bekletir, sorgular bu insanları, mevsimlik işçileri. Zorluk çıkarır. Hedef gösterir. Giresunlular buradan tanır Kürtleri ve demezler ki : “Niye bu katmerli sömürü bu insanlara?”

Bu yetmezmiş gibi, bir de düşman olurlar Kürtler’e. Birileri Kürtleri işaret etti mi, linç güruhları oluştururlar hemen.

Oysa Kürtleri iyi tanırılar, her koşulda nasıl onurlu, vicdanlı ve barışçıl olduklarını.

1999 Marmara depreminde sabaha karşı toprak sarsıldığında o mevsimlik işçiler fındık bahçelerinde çadırlarda uyudukları için enkaz altında kalmamış, Adapazarı’nda yardım ve kurtarma ekipleri gelene kadar yüzlerce Adapazarlı’yı enkazdan kurtarmıştı. Ya depremden sonra Kürtler’in belediyelerinin afetzedeler için kurduğu kamplar?

Ama aynı kentte sonraki senelerde ne çok Kürt linç edildi.

Ya Ege, Akdeniz, Fethiye? Dünyanın her yerinden gelen turistlere tabii ki döviz karşılığında Türk misafirperverliğini bol kepçe servis ederler de, devlet terörü ve işsizlikten kaçmış gelmiş kendi yurttaşları Kürtler’e saldırırlar her fırsatta. Oysa o tatil beldelerinin imarına ne çok Kürt gencinin alinteri harç olmuştur.

Birkaç haftadır Halkların Demokratik Partisi’ne Karadeniz ve Ege’de yoğunlaşan sistematik saldırılar bana bunları düşündürdü.

Bu ülkenin sosyolojisi nasıl bu hale geldi?

Devletin ve medyanın 30 yıllık savaş propagandası vicdanları susturup insanların yüreğini nefretle doldurmuş.

Bir siyasi proje olmanın yanı sıra bu coğrafya için bir barış projesi de olan HDP’yi düşman olarak görebiliyorlar bu kentlerde, bölgelerde insanlar.

Hükümetler Kürt sorununda çözümsüzlük siyaseti izledikçe gerilim artıyor, bu gerilimi ortadan kaldırmak yerine bu gerilimden yararlanma cihetine gidildikçe faşizmin zemini güçleniyor.

HDP’ye yönelik bu saldırılar sadece seçim sürecinde bir partinin siyasi faaliyetlerinin engellenmesi değildir. Unutulmasın. Barış umutlarının yenisinden söndürülmesidir. Devlet ve düzen partileri eliyle sokağa dökülmüş faşistler tarafından. Bu bir an önce durdurulmalıdır. Çünkü HDP, milyonlarca Kürdün ve dostlarının emeği ve barış davetidir.

Kadıköy'e 5 Yeni Park

Kadıköy Belediyesi, baharı yeni park açılışları ile karşılıyor. Çeşitli mahallelerde 5 ayrı park oluşturan Kadıköy Belediyesi hafta sonuna 4 park açılışı sığdırdı. Kadıköy'e veda etmeye hazırlanan Belediye Başkanı Öztürk, görevi sırasında her zaman yeşil alanların imara açılmamasını kentin namusu olarak kabul edip, bu konuda mücadele ettiklerini söyledi.

Toplam 108 parkın bulunduğu Kadıköy'e 5 yeni park daha kazandıran Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk, Acıbadem de Şehit Cemal Tüfekçi ile Sokullu Parkları'nı, Göztepe Mahallesi'nde Demokrasi, Sahrayıcedit Mahallesi'nde ise Doğa Parkı'nın açılışını gerçekleştirdi.

Kadıköy de park sayısını arttırmak için kazanılan en küçük boş alanı dahi parka dönüştürdüklerini kaydeden Başkan Öztürk, şunları söyledi:

“Eski bir yerleşim olan Kadıköy de park yapacak alan bulmakta zorlanıyoruz. Kamulaştırma ya da satın alma yoluyla aldığımız en küçük alanı dahi çocuklar için oyun alanı, yetişkinler için spor yapıp dinlenebilecekleri park haline dönüştürüyoruz. Bunu başardığımız ölçüde kendimizi mutlu

hissediyoruz. Mevcut parklarımızı yenileyerek semt sakinlerinin hizmetine sunuyoruz. Umut ediyorum ki mevcut yapıların yenilenmesi ile ileriye dönük yeni alanlar açılacak ve daha fazla park yapma imkanımız doğacak.”

Doğa Parkı Açılışı iki Başkanı buluşturdu

Açılışı yapılan 4 park ve 16 martta açılacak Sanat Parkı ile Kadıköy'e 5 yeni park kazandırdıklarını kaydeden Öztürk, görevi süresince her zaman yeşil alanların imara açılmaması, korunması için hukuki mücadele verdiğini belirtti. Kendinden önceki Belediye Başkanı Cengiz Özyalçın'ın

da katıldığı Sahrayıcedid Doğa Parkı açılışında konuşan Öztürk, şöyle dedi:

“Yeşil alanların imara açılmamasını kentin namusu saydık ve bu konuda asla taviz vermedik. Göztepe de bulunan Meteoroloji arazisinin imara açılması konusunda da tek dava açıp hukuki mücadele eden kurum da Kadıköy Belediyesidir. Bu konunun tarihiye not düşülmesini istiyorum. Bu alana yapılan binaları asla içimize sindirmedik. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin yaptığı imar değişiklikleri ile yeşil alandan konut alanına çevrilen yerler için 100'e yakın dava açtık. Bizler, benden önceki belediye başkanım Cengiz Özyalçın ile bu konuda görevimizi tam yaptık. Benden sonra gelecek olan arkadaşımın da aynı duyarlılığı göstereceğinden şüphem yok. Çevre konusunda şimdi herkes duyarlı. Nerede bir ağaç dalı kopsa hemen telefon, mail ya da sosyal medya ile duyulup, bu konuda hemen bir olumlu tepki oluşuyor. Bu da yeşilin korunması için mutluluk verici.”

Kadıköy'de parklar konusunda beklentilerin yüksek olduğunu da kaydeden Öztürk, eskiden çocuk parklarında sadece çocuklar oynarken, şimdi her yaş grubunun parkları kullandığını, spor yapıp vakit geçirdiğini belirtti. Öztürk, Kadıköy'deki parkları da bu beklentiler doğrultusunda yeniden dizayn ettiklerini söyledi.

ANAP Eski Genel Başkanı / İktisatçı

NESRİN NAS

Ahlakın sıfırlanması...

zihniyetle mücadele ettiğimizi bu millet çok iyi görüyor. Sizlere anlatacağım çok şey var. Ama bunları bize bir Yahudi, bir ateist, bir zerdüş yapsa anlamam. Ama bunları yapan müslümanın diye geçiniyorsa yazıklar olsun” dedi. Açıkça nefret suçu işleyen bu eski bakanın kod adının karşısında, ortaya çıkan rüşvet belgesine göre, 52 milyon dolar aldığı yazıyor. Yolsuzluklar konuşulmasın diye halk arasında kin ve düşmanlık yaratan bu açıklamaları dinleyince Zirve davası ve Hırant Dink cinayeti sanığının tahliyesi de şaşırtıcı gelmiyor insana...

İnsanlar yaptıkları yanlışların bedelini ödemek zorunda olmadıkları zaman normalde alacaklarından daha fazla risk alırlar. Buna ahlak riski (moral hazard) denir. Sık sık çıkan aflar işlenen suçların cezalandırılmayacağı inancını pekiştirir ve bu tür toplumlarda ahlak riski yaygın hale gelir. Türkiye ahlak riskinin en yaygın olduğu ülkelerden biridir. Gerek ekonomik gerek adli suçlara ilişkin aflar yasama faaliyeti içinde önemli bir yer kaplar. Yasamayı kontrol eden yürütme bu gücünü kendi günahlarını örtmek için sık sık kullanır. Devasa bir soyguna dönüşen yolsuzlukların bu kadar pervasızca yapılabiliyor olması, legal ve illegal tüm araçlar kullanılarak iktidarın korunmasına yönelik atılan adımlar, anayasanın açıkça ihlali hep bu ahlak riskinin varlığına işaret eder.

Herşey bu kadar alt üst olmuşken, Alo Fatih’in bir işadamını alacağı kanalın porno film gösteren kanal olduğunu yazacağını söyleyerek tehdit etmesi ise, bırakın ahlak riskini, bizim ahlaken ne kadar çukurun dibinde olduğumuzu gösterir. Hunhar cinayetlerin sanıklarını serbest bırak bu ahlaksızlık değil. İstedğin kadar rüşvet al, ahlaksızlık değil... İhaleye fesat karıştır, devlet gücünü rakiplerini yok etmek için kullan, ahlaksız değil... Hesap vermek yerine hesap soranları korkut ve tehdit et bu ahlaksızlık değil... Toplumu böl, ayrıştır, düşmanlığı körükle bu da ahlaksızlık değil...Ama içinde seks kanalı olan yayın grubunu satın alma. İşte en büyük ahlaksızlık bu!

İpin ucu öyle kaçmış ki, bulana aşkolsun!

Pazar günü birbiri ardına yayınlanan dinleme kayıtları yine gündemi sarstı. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Slovak Adalet Bakanı ve müsteşarının yasa dışı dinleme ile elde edilen konuşmasının yayınlanması üzerine, müsteşarın açtığı davada mahkum olan gazetecinin başvurusu nedeniyle, “bu dinlemeler yasa dışı da olsa özel hayatın gizliliğine girmez, çünkü kamuyu ilgilendiren bir konuşmada kamunun bilgi alma ve öğrenme hakkı vardır” kararını vermiş, bu karar üzerine Slovak bakan ve müsteşar istifa etmek zorunda kalmıştı.

Meydana saçılan tapeleri dinlerken kapalı kapılar ardında, güç bizde algısıyla yapılan işleri duydukça ayağımın altındaki zeminin hızla kayıp gitmekte olduğu dehşetine kapılıyorum...

Kasetten Başbakan’ın özel kalemi Hasan Doğan ile AKP Grup başkanvekili Nurettin Canikli’nin sesi odaya yayılıyor: “Meclis’e gelirse duman oluruz!”. Kastedilen Sayıştay raporları. Yani kamu kaynaklarının hükümet organı tarafından nasıl kullanıldığını denetlemekle yükümlü TBMM adına bu denetimi yapan kurumun raporları...

Henüz bunu sindirememişken Başbakan’ın sesi tapelerden yankılanıyor... Oğluna talimatlar veriyor, “sıfırla” diyor. Adalet Bakanı’na talimat veriyor

“ceza almaları lazım” diyor; sevdiği işadamına fiyat konusunda tüyo veriyor. Daha kötüsü Başbakan tüm bu konuşmaları kabul ediyor ve “ne var bunda?” diyor.

Sıfırlama işlemleri sürerken, Başbakan yargıya, ihaleye müdahaleyi savunurken yeni ittifaklar da hızla gündeme geliyor... Uzun tutukluluğun insan hakları ihlali olması gerekçesiyle “5” yılla sınırlandıran düzenleme yürürlüğe giriyor ve terör örgütü kurma suçuyla yargılanan eski Genelkurmay Başkanı tahliye oluyor. Bu arada Zirve katliamının beş sanığı ile Dink cinayetinin sanığı Erhan Tuncel de tahliye oluyor.

Uzun tutukluluktan hepimiz dertliydik ama insanları “misyoner” oldukları için boğazlarını keserek öldüren katillerin serbest bırakılmasını sindirmek... İşte bu çok zor. Orhan Kemal Cengiz, umutsuzca haykırıyor: “..bu tahliyelerin, potansiyel katil ve tetikçilere ne mesaj gönderdiğini bir düşünün...Çocukça bir naiflikle, herkesin onların verdiği rolü oynayacağını zannediyorlar. O yüzden de hiç düşünmeden uğursuz kapıları sonuna kadar açıyorlar...”

Bu ülkede insanlar sadece kürt oldukları, ermeni oldukları, hristiyan oldukları için öldürülmediler mi? İktidarlardan farklı düşündükleri ve

yazdıkları için onlarca insanın canına kıyılmadı mı? Ve bu cinayetler işlenirken çoğumuz sessizce arkamızı dönmedik mi? Hunharca işlenen cinayetleri “vatanın selameti için” diye savunan katilleri “Türkiye seninle gurur duyuyor” diye alkışlamadık mı? Orhan Kemal Cengiz haksız mı?

Hükümet yolsuzluğa girtlağına kadar batmasaydı, bakan çocukları tutuklanmasaydı Ergenekon ve Balyoz davalarında “kumpas” olduğu ve “birçok suçsuz insanın hapis yattığı” iddia edilecek, demokrasi adıyla azami tutukluluk süresini 5 yıla indirecek bir paket çıkarılacak mıydı? Elbette hayır. Demokratikleşme iddiası gerçek olsaydı öncelikle hakimlerin otomatige bağlanmışçasına tutuklama kararı vermelerinin önüne geçilir, tutuklamanın ancak sağlam gerekçelerle verilmesi zorunlu kılınırdı. Dahası bu düzenlemede “yolsuzlukları örtmek telaşı” etkili olmasaydı, hükümet sağduyulu davranır, en azından “azami beş yıl tutukluluk” hükmüne “cinayet” hariç gibi istisnalar koyabilirdi. Görünen o ki, hunharca cinayet işleyen katilleri serbest bırakacak kadar panik içinde hareket ediliyor.

Toplumsal vicdanını kanatan bu kararın henüz dumanı tüterken, yolsuzlukların odağındaki bir bakan Mersin’de yaptığı konuşmada “nasıl bir

Futbolun ırkçı yüzü; Unutturduklarımız, unutturulduklarımız, unuttuklarımızı keşfedebilirsiniz...

Endüstriyel futbol; 3F formülünden biridir. Futbol, Fado, Fiesta hayatımızın formülleridir. Portekiz'i 40 yıl boyunca 3F ile yönetebildiğini söyleyen Antonio Salazar unuttuklarımız.

İspanya Diktatörü Francisco Franco da, Barnebau stadı için, "150 bin kişilik uyku tulumu" benzetmesi unuttuklarımız. 1978'de Arjantin'deki Futbol, Dünya Kupası ve Arjantin'in kendi ülkesinde şampiyon olmasının ekmeğini yiyen ise, tüm ülkede hüküm süren askeri cunta unuttuklarımız.

1986 Meksika Futbol Dünya kupası'nda stadyumun her tarafına, "Gol değil, fasulye istiyoruz" yazan Meksika halkına da açlık, parasızlık eğitimsizlik gibi sorunları unuttuklarımız.

Dolayısıyla kıssadan hisse... İyi ve kötü, Dayanışma ve Rekabet. İnsanlığı 'hiçleştirerek' futbol pazarına serbest piyasa ekonomisi, sınırsız totaliterizm de somutlanarak karşımıza dünya futbolu, dünya piyasası fiyatıyla dikilmektedir.

Her ne hikmetse "Milli Birlik ve Bütünlük", bütün takımların gerçeği olarak karşımıza çıkmaktadır. Velhasıl değişen her ortama çok iyi uyuyor. Yani?.. Demem o ki; ben, sen, o ya da topyekûn söylemek gerekirse dışısıyla, erkeğiyle, yaşlısı genciyle bu "futbol"un taraftarları olan "bizler", karşısına dikildiğimiz "sahalar önünde" yok aslında birbirimizden zerre kadar farkımız... Nitekim ceplerimizde taşıdığımız "paralar" ve "kimlikler" sayesinde hem bu ülkenin "vatandaş"ları, hem de "birlik ve beraberliğimizin" bireyleri olarak her birimizin öncelikle "yaşam hakları"nın yanı sıra, keza diğer haklarımızın da "anayasa"larımızın çizdiği sınırlar dahilinde "teminat" altına alındığını, üstelik "hak"tan, "hukuk"tan, "adalet"ten yana dem vuranlar "herkese, her kesime eşit mesafede" durduklarını, söyleyenler, bütün bunlara rağmen her yönlü haksızlığı bizlere yaşıyorlar. Spor karşılaşmalarından tutalım da diğer rüşvet skandallarına varıncaya kadar her türlü pislikleri görüyoruz. Tabii ki görmek isteyenler görebiliyor, görmeyenler hala vatan millet bayraklarıyla sokaklarda

ırkçılık avını sürdürmektedirler.

Birlik beraberlikten dem vuran "yetkili makam"larında oturan bilumum gelmiş geçmiş zertzavlatlar her fırsatta ve ya temcit pilavı gibi, bunları zırt pırt neden dillendirip, buna neden ihtiyaç duyduklarını hep birlikte görmekteyiz.

Avrupa'da yabancı düşmanlığının yüksek düzeyde yaşandığı Almanya'da, Avusturya'da vb yerlerde şiddet spor sahalarında hızla tırmanıyor. Aynı şekilde Türkiye'de futbol karşılaşmalarında Diyarbakırspor'a karşı girişilen linç saldırıları Bursa'da, İstanbul'da vb yerlerde yaşandı. Futbol, bugün dünyada demokrasiden de meşhur 'serbest piyasa ekonomisinden' de daha yaygın ve daha hastalıklı ve sorunlu bir spordur. Bütçesi milyarlarla ölçülüyor. Bu kadar güçlü ve popüler bir "spor" haliyle milliyetçilerin ve ırkçıların ilgisini çekmektedir. Oysa futbol milliyetçiliğin/ırkçılığın değil, dostluk ve dayanışmanın aracı olmalıdır.

Futbol, egemenler tarafından şimdiye kadar en popüler spor olarak kapitalizmin emrinde bir sanayi dalı olarak geliştirildi. Amatör takımlar ya da fabrika, semt hatta kent takımları efsanesinde bitirdi. Bu olumsuzluğa rağmen futbolu hala spor olarak görmek isteyenler, futbol maçlarındaki şikeleri de görmemezlikten gelmektedir. Her ne kadar yer yer şike olayları ortaya çıksa bile zamanla bu kirli anlaşmalar unutulmaktadır. Fenerbahçe'nin yaptığı şike olayı gündeme bomba gibi düştü ama zamanla bu da unutuldu. Unutturuldu.

Çünkü şu anda burjuvazinin başka hesapları var. Kürt sorununa bağlı gelişen bir süreç var. Bu şike olayı gündem değiştirme manevraları oldu. Ara sıra kurbanlık koyunları piyasaya sürüyorlar, bu da onlardan biriydi. Son Beşiktaş- Galatasaray maçında, sahaya inenlerin yarattığı olaylar da bu oyunun bir parçası değil mi? (İtalyan takımlarında ünlü Napoli takımı maçlarda şike yaptığından dolayı küme düşürülmesine rağmen bugün yine spor piyasasında en etkili konumdadır.) Yani spor ile politika arasındaki organik bağlar nedeniyle, futbolu da, futbol maçlarını da

esas amacından uzaklaştırıp milliyetçiliğe hatta ırkçılığa kaydıranlar. Mussolini'den Hitler'e, Salazar'dan ve Videla'ya kadar diktatörlüklerin futbolun etkilerini kendi siyasal çıkarları için kullandıklarını görmekteyiz.

Futbol maçları, spordan ziyade bir ulusun diğer ulustan daha üstün ve daha başarılı olduğunu gösterme kavgasıdır. Futbolda üstünlük ve ırkçı yaklaşımlar son yıllardaki transferler sayesinde belirli ölçüde sekteye uğramış durumda. Afrikalı siyahi futbolcuların dünyanın beş kıtasındaki takımlara transfer olup oynamaya başlamaları, transfer piyasalarının en gözde futbolcuları haline gelmeleri sayesinde üstünlük edebiyatı kısmen sekteye uğramıştır. Bu, hem klüp yöneticileri hem de geniş taraftar kesiminde siyahlara, Afrikalılara ya da Latin Amerikalılara yönelik ayrımcı, dışlayıcı, ırkçı önyargıların büyük ölçüde kırılmasına neden oldu. Ama bizde hala Afrikalılara karşı ön yargı ve üstünlük devam etmektedir.

Trabzonspor'un eski başkanlarından Mehmet Ali Yılmaz'ın Trabzonspor'da oynayan siyahi futbolcuları aşağılaması unutulmaz. Bugün sadece futbolcular değil farklı milletlerden antrenörler de farklı milletlerin kah milli takım kah lig takımı düzeyindeki ekiplerinde görev aldıkları için milli kimlik giderek sportif kimliğin gerisine düşmüştür. Yabancı transferine kısıtlama getirilmeyen ülkelerde, lig takımları bazen tamamen yabancı oyunculardan oluşabiliyor. Bizde de mesela Fenerbahçe ya da Galatasaray gibi takımlarda, ilk 11'deki oyuncuların çoğu Afrikalı, Avrupalı ya da Latin Amerikalı futbolcular olabiliyor.

Göçmenlere yönelik saldırı ve şiddet eylemlerinin korkutucu boyutlara ulaştığı Avrupa'da maçlarda kendini her geçen gün daha belirgin bir şekilde hissettirmeye başlayan şiddet olaylarının da kontrolü güç bir hale geldiğini görmekteyiz. Örneğin sadece Berlin eyalet liglerinde her hafta oynanan maçlarda Almanların ve Doğu Almanya'dan gelenlere karşı önyargılar ile Türklerin, Kürt takımlarına karşı şiddet yanlısı tutumları, Hırvatların Sırlara, Sırların Hırvatlara düşmanlığını ortaya koyması,

artık alışılagelmiş aşağı-yış haline döndü.

Sporcular bir-birlerine ve hakeme karşı şiddete başvururken seyirciler de boş durmuyor. Tuttukları takımın saha içinde başarısız olmasına hazmedemeyen seyirciler, rakip takımın taraftarlarına hücum ederek hınçlarını boşaltmanın yoluna gidiyorlar. Keza gerek Avrupa gerekse Dünya şampiyonaları sayesinde, milli takımlar forması ve bayrağı altında bir araya gelen farklı takımların uzun süren beraberlikleri sayesinde de, uluslar, ırklar ve etnik gruplar arasında gerek yeşil sahalarda, gerekse tribünlerde dostluğu da güçlendiren bir ortam yaratılıyor.

Sosyologlar 'Dünyada müzik ve spor en büyük iki kaynaştırıcıdır' tespiti yapıyorlar. Ama sporda esas olarak futbol takımlarındaki futbolcular arasında değil daha çok stadyumların tribünlerinde oturan kalabalıklar arasında ırkçılığı ve milliyetçiliği yaygınlaştırılmasına dikkat çekiyorlar. Tribünlerde, Diyarbakırspor hatta tüm Diyarbakır'ı ve Diyarbakırlıları giderek bütün Kürtleri 'terörist' ya da 'bölücü' olarak itham eden sloganlar, pankartlar olabiliyor. Hatta o kadar ki bu sözlü taciz daha maç başlamadan, tören sırasında İstiklal Marşı'nın okunmasının hemen ardından başlayabiliyor. İstiklal Marşı'nın ilk iki dördüğü'nün hemen ardından neredeyse üçüncü kıta olarak 'Şehitler Ölmez! Vatan Bölünmez! Kahrolsun PKK! sloganının atılması, futbol maçlarında İstiklal Marşı'nın okunmaması için yeterli bir gerekçedir.

Futbol maçlarında, siyasal şiddet, bayrak taşımalar ve İstiklal Marşı, ne yazık ki 1984'den bu yana yaygınlaştırıldı. Galatasaray, bir Avrupa Kupası maçı öncesinde Ali Sami Yen'de İstiklal Marşı okunduğu için UEFA tarafından para cezasına çarptırılmıştı. Türkiye'den başka hiç bir ülkede, yerel lig maçları öncesinde ulusal marş okunmuyor.

Avrupa sahalarda ve sokaklarında futbolla gelen ırkçılık o kadar çok benimsendi ki o denli önemsendi ki, insanın kendi sorununa yabancılaşmasını da beraberinde getirdi.

Av. Nimetullah Topu

Ataşehir Belediye Başkan Adayı

ATAŞEHİR'DE
DEĞİŞİM
BAŞLIYOR

AK PARTİ
ATAŞEHİR İLÇE BAŞKANLIĞI

MUSTAFA İŞİTMEZ

Dejenere Yokoluşlar

Karabasanlı rüyaların kavalyeniz olmuşçasına yanınızda yürüdüğü günlerdi. Eskilerden, havanın bile farklı renkte olduğu ve mevsimin stabil toz bulutlarına hayranlığı o dönemin modasıydı. Karanlık, ıssız, dipsiz ve hırslıydı. İnsanlar alışmışlardı buna ve güneş unutulmaya mahkum bırakılan sevgili gibi yok olmuştu piyasadan. İşporta tezgahlarında çocukların bilinmez bakışlarıyla güneş

ler yapma umuduyla yürüdüler. Artık ağaçlar yoktu, o dönemin en popüler hayvanı kemosentez yapan bakteriler bilimsel ortamlarda çoğaltılmış ve döngünün devamlılığı için kullanılmaktaydı. Toprak suyu tutamaz hale gelene kadar direndi. Eski günleri getirdi aklına dünyada var oluş nedenini. Giderek üzerine mumlar dikilen krema basılmış pastalara benzemekteydi. bu yüzden aynalara da küsüverdi. Es-

sin işte alışamadım bu duruma. Çözüm gerekliydi bir şekilde eksilmiştik. Bronzlaşamayan paracıklı insanlar büyük stress yaşamaktaydılar. Az biraz parası olup güneş enerjisine yatıran vatandaşlar çileden çıkmış kim ulan bunun sorumlusu demekle yetinip. Eylemlere artık maskesiz katılan aktivistler vardı. Siyah giyen herkes idam mahkumuydu ki güneş olmadan nasıl başka renk giyilebilirdi o ayrı.

Güneş olmadan çok zordu, alışılmışlık giderek işledi parmak uçlarına. Giderek göz bebekleri karardı insanların. Sefillerdi, eski romanların tadı yoktu belki tamam ama eskiler olmadan yeninin ne anlamı vardı. Şarkılar yazıldı yine, müzik susmadı. Zaman bir meçhule sürüklenirken, tanrı varlığını gösterecekti. İnanç vardı. Bir gün güneş doğmalıydı. Ansızın, uzun bir yoldan gelen misafir gibi.

Tadı akşamdan kalma bir akşama daha kucak açıp yollarında kaybettiğim bilyelerimi aradığım bir sokağa girdim. Tok bakışlı adamlar karşıladı selamları yüz yıllara dayanan bir ekolün temsilci olarak. Rüyaların kuytu köşelerine saklanmış çehreleri bana küçük ayrıntılar sundu. İnanıyorum böyle adamlar hep hayatın bir köşesine sıkışmıştı ve oradan çıkmak için çabaları dünyayı teslim almak için yetebilirdi. Kapı önünde bekleyen arzularına göz attım, onları görmeme rağmen cebimde metelik olmadığını söyleyip uğurladım. Ramazan davulcularına yaptığım her şey gibiydi kapıyı açmaman. Bayramda evi terk ettim. Aslında aslolan yokoluştı. Yaşadığımı bilen bir ailem vardı. Son muhabbetimiz ne zamana dayanıyor onu bilemiyorum ama misafir gibi yaşıyordum onların evinde. Üzerine hayaller kurulan gelecek hiçbir zaman adil bir yaşamın parçası olmadı. Kıyafetler giydi insanlar ve adları yazıldı kendi bilinçlerinin dışında. İmzalar atıldı karşılıklı olarak ve yaşamı sezdi insanoglu. Sezgileri körelmiş bir vaziyette avcı toplumların hükmünü yitirdiği

yalnız aldatışların ve yalanların kaldığı coğrafyadaydı hayat. Hayatın amacı paraya dayalıydı. 'Paran varsa kralınsındır' ekolü burada geçerliydi. Tarıma dayalı bir milletin giderek kapitalist bir sistemin içeriğine hapsolmasının nedeni buydu sanıyorum. Para. Paranın getirileri fazlasıyla faz aralarına sığındı. Kaybolmuş gibi gösterilip büyütüldü evlerde ve insan beynini tanıdığında garip bir diyagramla karşılaştı. Herşeyi kaydeden sınırsız ve bellekli makineydi bu. Hiçbir paraya satın alınamayacak ve yaratan tarafından sunulmuştu onlara. Tanrıyla mukayeseleri de çok uzun uzadıya sürmedi. İstemler yerine getirilmedi. Rüyalar ortasında yapayalnız bir su birikintisin de kayboldular. Kayboluşlar asılı kaldı diyarlarda ve şarkılar çalında Anadolu ezgileri kokan. Bitmişliğin, hiçliğin kol gezdiği diyarlardan. Bir takım amirler para sundular. Yazılmasını istemediler. Amirsin ya hayat o zaman güzel gelirdi gençken ama öyle değil işte. Bir sevişe koyun açmaktı sanırım en güzeli. Bir kimse olabilmekti yaşamak ve unutulmuş canlar ortaya çıktığında insanın kendinden bağımsız gelişen olguların arasında kayboluşu onu selamladı. Bir takımdık dedi insan bizler yaratılıştan bir bütündük. Zaman bizi uç noktalara savurdu ve bizler anı paylaşamayacak kadar uzağız. Hiçbir teknoloji anlık dokunma hazzını veremedi.

Çoğalamadı insanlar dokunarak. Kalabalıklar yol aldı tren rayları boyunca nereye gidecekleri önceden hesaplanmış ve beynin alabildiğine alkolün etkisiyle söylenmiş sözleriyle. 'Gitmem gereken yerler var' diyerek terk edildi mekanlar. En sevgililer bırakıldı masalarda ve gidişler hep yalnızlığa uzandı. Akşamlarında sevişilemese de bir takım olaylar sunuldu hayata. Oylamaların sonuçları betimsizdi. Yanlı yansız her şey vardı yaşamda. Her birey, düzenin yalnız parçasıydı.

posterleri asılıydı; gelebilme ihtimali olan son kralı bekler gibi insanlar kaybettikleri şeyi özlemekteydi. Kurtarıcılarını.

Medeniyetler bir ittifak oluşturup diyar diyar dolaşarak susuz ama soğuk bir o kadarda yalnızlık kokan acılarını içlerine gömüp insanlık için bir şey-

kiden yeşil doğal saçları vardı onları hissetmek için nelerini vermezdi.

Tüm sözcükler baştan elden geçirildi dil kurumlarınca, geceden kalmak yoktu artık ayyaşlar için ve enerji tasarrufu yapalım diye işçiler kalkmaktaydı sabahın kör karanlığında. Gerçi sabah da kalmamıştı ama bilir-

İSTANBUL BİZİM, MALTEPE BİZİM

Zamanı geldi, değişim başlıyor!

Maltepe Seninle Değişecek

CHP MALTEPE BELEDİYE BAŞKAN ADAYI
ALİ KILIÇ

İshak Karakaş

Zübeyir Aydar

İshak Karakaş: Özellikle bizi Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde ve bu yoğun gündemde kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Çözüm sürecine ilişkin Kürt Hareketi'nde bir fikir birliği var mı? Yoksa diaspora çözüm sürecine farklı bakıyor olabilir mi?

Zübeyir Aydar: Rica ederim. Size her zaman kapımız açık. Öncelikle şunu belirteyim, bir farklı bakış olayı yok, çözüm sürecinde, genel hareketin tümünde ortaklaşma var. Bu tartışılarak, konuşularak varılan bir karardır, farklı bir durum yok. Hem Avrupa'da hem de dağda örgütsel yapı içinde genel irade budur, görüşler gelir tartışılır, karar alındıktan sonra herkes uyar.

İ.K.: Peki çözüm sürecinin şu anda geldiği nokta buradan nasıl görünüyor?

Z.A.: Bizim açımızdan genel olarak bakıldığında bir gayrı memnuniyetsizlik var, karşımızdaki güç varılan noktada hiçbir şeye uymadı, eğer konuşulduğu gibi gelişmeler olmuş olsaydı biz kendi açımızdan yapmamız gerekenleri yaptık, onlar da yapmış olsalardı, şu anda sizinle çözüm sürecinin pratikleşmesi, normalleşmesi durumlarını tartışırdık.

İ.K.: Müzakere açısından hükümetle aranızda bir mutabakat mı var? Varsa buna neden uyulmuyor?

Z.A.: Kuşkusuz var tabii ki, niye uymuyor onlara, sormak lazım tabi. Donanımsız girdikleri bu yolda çözüme hazır olmadıklarını gördük. Acaba Kürtleri ufak tefek şeylere ikna edebilir miyiz? Çözüm olmadığı halde çözülmüş gibi yapıp onları sisteme entegre edebilir miyiz anlayışıyla hareket edildiği için olmadı. Hep bir oyalama içinde olduklarını gördük. Hâlbuki ne yapması gerekirdi, geçen sene Newroz bildirisinden hemen sonra parlamentonun sürece uygun bir karar alması gerekirdi, onu yapmadılar, 'biz ikinci aşamanın başında yaparız' dediler. Oysa bir karar tasarısı parlamentoya sunulacaktı, hükümet ona uygun bir

karar zemini oluşturacaktı. Birdegerilinin illa güneye çekilmesi diye bir şey yok, geniş alan bir yerde de toplanabilirdi, bunlar karşılıklı tartışılacaktı, onlar buna yanaşmadı, yasal alt yapı olmadığı halde buna rağmen biz adım attık.

İ.K.: Bu yasal alt yapıyı biraz açar mısınız?

Z.A.: Yıllardır savaş için dünya kadar yasa yapıldı, terörle mücadele, itirafçılık yasası gibi bir çok yasa çıkarıldı. Şimdi onun tersi, barış için de yasa yapılması gerekiyor, barış yarasız olmaz. Barış için de diyecekti ki, bugüne kadar savaşanların statüsü, geri

Kamuoyuna mal oldu”

Barış hassas bir konu. Kırılgan bir durum. Ama güzel de. Türkiye’de bir yıldır Kürt Hareketi ve AKP Hükümeti arasında elbette devlet onaylı bir müzakere sürüyor olması ve bunun sonucu çatışmasızlık sayesinde hiçbir gencimizi savaşta kaybetmedik. Bu hepimize iyi geldi.

Şimdi ise müzakere sürecinde bir tıkanma oluştu. Bu tıkanmanın aşılması için tarafların ne istediği iyi bilinmeli. Ben de geçen haftasonu Brüksel’de KCK Yürütme Konseyi üyesi Zübeyir Aydar ile buluştum. Kendisi Kürt hareketinin en önemli isimlerinden. Ona süreç ve Türkiye’nin gündemine ilişkin sorular sordum, kapsamlı cevaplar aldım:

çekildiğinde kimse dokunmayacak, bu işte çaba sahibi olan insanlar birleriyle görüşebilecek ve kim barışa hizmet ediyorsa, rahatça dolaşabilmeli. Bu yönde barış zeminini oluşturmak için bir örnek. Bir de buna uygun komisyonlar oluşturacak, bunlar için yasal düzenleme de olacak. Parlamentoda iki tane komisyon oluşacaktı, ilki çözüm sürecini takip edecek komisyon, diğeri hakikat ve adalet sürecini başlatacak. Akil insanlar komisyonunun da parlamentodaki çözüm sürecini takip edecek komisyonla beraber çalışması gerekirdi.

İ.K.: Akil insanlar önemli bir işlev gördü mü?

Z.A.: Ama hükümet bunları tek taraflı ve kendine göre oluşturdu, tartışmaya katkısı oldu, fakat karara bir etkisi olmadı, yazdıkları rapor dikkate alınmadı, bu iş nasihat heyetleriyle olacak iş değil, taraflarla görüşeceklerdi, bir nevi arabulucu pozisyonları olacaktı, kamunun vicdani sesi haline geleceklerdi, adaya gideceklerdi, dağa gideceklerdi, bize geleceklerdi, bu olmadı ve 2-3 ay sonra raporlarını vermeden dağıldılar, bunlar hükümetin kararlarıyla oldu. Türkiye’de şöyle bir şey tartışıldı, önce gerilla çekilecek ondan sonra yasal anayasal düzenle-

me yapılacak. Öyle bir şey yok ; gerilla kendi çekilme kararı alacak, sonra paralel yasal anayasal kararlar alınacak. Bu konuda normalde haziran başında hükümetin süratle kanunlarla anayasa değişikliğine gidip çözüm sürecinin temeline uygun olması gerekirdi, böylelikle gerillanın hepsi bir yerde toplanmış olacaktı. Aslında isteselerdi bunu en başta çözerlerdi ve belki bu röportajı farklı bir yerde, Türkiye sınırları dahilinde bir şehirde de yapabilirdik. Sorun hükümetin çözüm sürecinde bir karar mekanizması yok, çözümünden kim ne anlıyor bu bile daha net değil. Bu bir yılı değerlendirdiğimizde kim ne kazandı, ne kazanmadı

bunu tartışabiliriz, bu sürecin kaybedeni yok ama kazananı da yok. Kısmi somut kazanımlar var.

İ.K.: Ne gibi mesela? İnsanların ölmemesi çok önemli tabii?

Z.A.: İlki, bu süre içinde insanların ölmemiş olması, karşılıklı ateşin olmaması son derece önemli bir şeydir, diğeri ise; bu süre içinde tartışılmış olması ve kamuoyuna mal olması açısından önemli bir kazanımdır. Kamuoyu çözümde bizim samimi olduğumuzu gördü, bu durum bizim için olumlu sonuçlar getirdi, ama bu saatten itibaren bu haliyle yürümez.

İ.K.: İlk ne yapılması gerekiyor süreci ilerletmek için?

Z.A.: Bir: yasal alt yapıya uygun olarak karşılıklı müzakere heyetlerini oluşturmak, iki: bütün ana konuları müzakere edecek ve sonuçlandıracak kapsamlı müzakere süreci oluşturmak , üç: bu sürecin bir gözetleme ve tanığa ihtiyacı var. Çünkü ben bir şey söylüyorum , hükümet farklı şey söylüyor, bu yüzden tarafsız bir gücün şahitliğine de ihtiyacımız var. Alınan kararların pratikleşmesini takip edecek bir güce ihtiyaç var bu yüzden üçüncü bir gözlem heyeti olmalı. Başkan şöyle söyledi, 'ben seçimlere kadar bekleyeceğim,örgüt de buna uyuyor.

İ.K.: Tam bundan bahsedecektim, Cemil Bayık dedi ki, "Sayın Öcalan çekilirse, savaş başlar" diyor. Bununla bağlantılı Öcalan 21 Mart'ta özel bir açıklama yapacak mı ? Bu konuda siz ne dersiniz ?

Z.A.: Bu süre içerisinde hükümetin bir görüşme yapmış olması gerekir, geçen Pazar kardeşi yanına gitti ve ona söylediği şey, 'son 20 gündür kimse benim yanıma gelmiyor'. Bu hafta sonundaki görüşmenin sonunda ne çıkar onu bilmiyoruz. Başkan Apo ile bir görüşme yapılırsa; ona göre bir beyanatta bulunur , ona uy-

gun görüşlerini söyler. Biz Newroz'da bir açıklama olacak mı olmayacak mı bilmiyoruz. Cemil arkadaşımızın açıklaması şu yöndedir; süreci başlatan tabii ki Başkan Apo'dur. Eğer ben yokum derse, barışı başlatmak isteyen yokum derse, savaş kaçınılmazdır. Hiç kimse diyemez,Türkiye Kürt hareketine siyaset yolunu açtı, Kürtler onlara siyaset yolu açıldığı halde, yeniden farklı bir yola başvurdular. Bu devlete defalarca söylenmiştir, siyaset yolunu aç, cezalarını boşalt, herkes siyasetini yapabilsin. Newroz bildirgesindeki gibi artık silahı devreden çıkarma zamanı gelmiştir, şartlar yerine gelirse buna doğru gidiyoruz. Ama bunun zamanı tek taraflı olmaz, anlaşmanın gereklerinin yerine getirilmesiyle olur bu. Bazıları farklı yorumlar yapabilir, ama bugüne kadar gelen mektuplar ortada, konuşulanlar ortada, her şey kayıt altındadır. Her kelime özenle seçilmeli ve seçiyoruz da, bunlar çok hassas konular. Bir kürt siyasetçi farklı anlamda yorumlar yapmış olabilir, bu hareketin kararını bağlamaz. Nasıl savaşın alternatifi barışsa, barışın alternatifi de savaştır. Tabii bu kelimeyi kullanmak istemeyiz ama bu da bir gerçektir. Bizler son 30 yılı yaşanmamış kabul edemeyiz, yaşanmış acı deneyimler var, Türkiye dağlarında silahlı insanlar var,

gerilla gücü var, o kadar büyük bir savaş olmuş, biz de onun barışı ile uğraşıyoruz. Şimdi bir ateşkes durumu var, eğer barış olmazsa ateşkes bozulur, bu bir tespittir. Bizim isteğimiz Türkiye'de Kürtler'e serbest siyasetin önünün açılmasıdır. Bunlar zamanında yapılmış olsaydı, bu kadar sıkıntı yaşanmazdı. Ya teslim olacaksın, ya direneceksin, bunun başka bir seçeneği yok. Başkan da demiştir bunu: savaş cehennemdir, barış cennettir; biz ne cehennemde ne cennetteyiz, biz arefteyiz. Biz özgürce yaşama mücadelesi veriyoruz, Bizim yaşamımıza kimse müdahale etmesin. Bu zamana kadar Başkan Apo ile görüşülüp mutabakat sağlansaydı, bunlar olmayacaktı, daha halen yanına bir gazeteci gitmemiştir. Barış isteniyorsa ,barışı başlatmak isteyen dört duvar arasından bunu yapması olanaksız.

İ.K.: Selahattin Demirtaş diyor ki: 'Erdoğan'ı götürecek olan 17 aralık değil, çözüm sürecidir.' 17 Aralık'la çözüm süreci arasında ne tür bir ilişki var?

Z.A.: Daha önce 7 Şubat'ı örgütleyenler de 17 Aralık'ı örgütleyenlerdir. 7 Şubat 2012 de MİT' e yönelik bir operasyon vardı, biliyorsunuz. 17 Aralık'ta bendeki kanaat, o kişilerin yolsuzluğa bulaştığı yolundadır. Yol-

suzluk vardır ve sorumluların cezalandırılması gerekir. Ama 17 Aralık'ta yolsuzluğu ortaya çıkaran kişiler, o yolsuzluğun ortaklarıydı. Eğer ortaklık bitmeseydi, biz bir şey öğrenmemiş olacaktık. 17 Aralık aynı zamanda paralel devletin de operasyonudur. İki taraf da birbirlerinin açıklarını iyi biliyorlar. Evet, bir yolsuzluk vardır ve Başbakan'ın ailesi de bu işin içinde. Paralel devlet diyorlar, biz bunları çok önceden zaten söylemiştik. İki taraf da çok kirli işlere karışmıştır. Aslında derin devlet dedikleri de zaten cemaattir. Bunlar birbirlerine girdiklerini için zaten bunlar ortaya çıktı. Biz burada taraf değiliz, bizim ne yolsuzluklarla işimiz olur ne de devleti farklı yollarla kullanmak gibi bir niyetimiz. Biz böyle bir yapılanmayla iç içe olamayız. Biz Türkiye halkının da burada çözümsüz olmadığını farkındayız. Taraf değiliz, olmak zorunda da değiliz. Bugüne kadar beraberlerdi, birisi şimdi orduya yanaşıyor, diğeri de CHP ve MHP ile iş görüyor. Türkiye halkı buna mecbur değil, farklı bir çıkışı vardır. Üçüncü bir yol var, sol ve sosyalist kesim dahil, değişimden yana olan bütün güçlerin, Alevi hareketi, Kürt hareketi , bütün güçlerin birlik olma hareketidir. Türkiye şu an bir kaos aralığında ve bu kaos aralığından iyi bir şey de kötü bir şey

de çıkabilir. Eğer demokratlar ellerini çabuk tutarsa iyi bir şey çıkabilir. Siyasal İslam giderek iflas ediyor, milli görüş çizgisi ne hale geldi, cemaat desen iktidar hareketi içinde ve kendisine göre yönlendirmek isteyen farklı bir güç oldu. Demokratik güçlerin o tarafları tutmadan kirliliklere karşı çıkarak, ülkeyi yaşanabilir bir projeye ortaya çıkarak halka moral vermesi ve bu çerçeve de hareket etmesi lazım.

İ.K.: HDP bunu ifade ediyor, değil mi?

Z.A.: Burada en uygun proje HDK-HDP projesidir, ben bu projeye inanıyorum. Eksikleri olabilir, bu konuda yeterli güçleri olmayabilir, ama desteklediğimiz bir durum. Bu konuda destek verilmesi gerekiyor, bu bir çıkış olabilir. Ortada bir proje var, bu proje doğrultusunda bir hareketlenme, toparlanma var, buna destek verelim, eksikleri varsa tamamlayalım ve Türkiye'yi bu hengameden kurtaralım. Bu AKP yapılanmasını, tekil iktidarı, bir gün Ergenekon savcısı olup, diğer gün Ergenekon avukatı olan yapılanmayı, herkesi tehdit eden bu MHP-CHP yapılanmalarından herkesin tek kurtuluşu budur. Burada demokratik bir çıkış yapılması lazım ve bunun zemini vardır. Şu an en uygun zemin seçimlerdir, bu seçimlerde iyi bir seçim ya-

pılırsa, önümüzdeki dönemde büyüme büyütme imkanı vardır. Bu hareket seçimlerde tavrını ortaya koyuyor, zaten özellikle HDP'ye bu saldırılar da tesadüfi saldırılar değildir, bunlar bir merkezden idare ediliyor ve bu projenin tutmaması için yapılan saldırılardır, hiçbirisi masum değildir. Bu anlamda kararlı bir biçimde demokrasi projesiyle birleşip bu işe soyunmak ve bu seçimi bir fırsat bilip daha fazla güç toparlamak ondan sonrada tabii cumhurbaşkanlığı seçimi geliyor, bu cenahında bir adayı olmalı. Cumhurbaşkanlığı seçiminde kendini en iyi şekilde anlatabilecek bir insanı aday yapmalı ve bütün her tarafa mesajını ulaştırabilmeli. Bu şekilde bu psikolojik bariyer kırılır, kırıldığı andan itibaren de önü açıktır, ben öyle görüyorum. Görevimiz halka bu projeyi sunabilmektir. 2001'de Türkiye'de yine kriz vardı, CHP ve MHP'de iflas yaşıyordu, o dönem bir demokratik çıkış gerekirdi, fakat allandı pullandı, Fazilet Partisi içinden yenilikçiler diye bir oluşumla Tayyip Erdoğan'ı umut olarak çıkardılar, sonuçları ortada. Bu halkın ihtiyacı olan sorunları gerçekten çözebilecek insanlardır.

İ.K.: Kamuoyunda şöyle bir algı var, HDP'nin en büyük bileşeni BDP'dir, yani Kürt siyasal hareketi-

dir. Peki HDP nasıl daha genileyecek, bunun için neler yapılması gerekir ?

Z.A.: Kürtler ve BDP Türkiye'nin bir gerçeği ve bu ülkeye zarar vermek isteyen insanlar değil, temelinde hizmet ve iş görme vardır. HDP, BDP demek değildir, evet beraberlerdir ama HDP tek başına BDP değildir, çok farklı kesimlerin demokrasi çerçevesinde bir araya geldiği bir kesimdir. Bugün belki kitle tabanında o bileşenler içerisinde BDP diğerlerinden daha güçlü olabilir ama diğerleri de hesaba katılması gereken ve düşüncelerin dinlenmesi gereken örgütlenmeler, insanlardır. Bu anlamda o kesimlerin kötüleyici propagandalarına karşı dik durmak, onların saldırılarına karşı durmak gerekir. Bu çerçeve de o menfi propagandaları bertaraf etmek gerekir, gerçek demokrasi gücü budur.

İ.K.: Son bir soru: Kürt hareketi , çözüm süreci nedeniyle AKP'nin yanında durduğuna dair ciddi eleştiriler alıyor, bunun bir realitesi var mı ? Siz AKP ve cemaat arasında nasıl bir fark görüyorsunuz?

Z.A.: Böyle bir yakıştırmayı kesinlikle reddediyoruz. Evet AKP hükümetiyle görüşüyoruz, ama bir çözüm süreci için görüşüyoruz. Türkiye'de birileri iktidar koltuğunda oturuyorsa, ki biz diyalogdan yanayız, kim bizimle

görüşmek istiyorsa, onları reddetme lüksümüz yok. Eğer varsa söylenecek söz, dinleriz, kendi sözümüzü de söyleriz. Biz ne AKP'nin ne cemaatin yanındayız. Bu konuda çok açık ve netiz. Biz üçüncü bir güç olalım ki halkımızı bunlardan kurtaralım. Ne onun yolsuzluğuna bulaşırız, ne de diğerinin hukuksuzluğuna bulaşırız. Bu anlamda bizim de kendi gündemimiz var, bizim de kendimize göre projemiz var. Birileri kürt hareketini farklı bir yere yamamak isteyebilir, bu AKP'nin de çıkarına olabilir. Biz asla böyle bir şeyin içinde olamayız. Bizim hükümete şöyle bir sözümüz var: bu çözüm süreci devam ettiği sürece ateşkes sözü var, yani onlara karşı siyasal bir mücadele yapmayız diye bir sözümüz yoktur. Onlar yolsuzluk yaparlarsa ona göz yumarız diye bir sözümüz yoktur. Biz sonuna kadar onların yaptığı yanlışlara muhalif güç olarak karşı dururuz. Bu seçimlerde kürt hareketinin en büyük rakibi AKP'dir. Her alanda AKP ile siyasal rekabet vardır, bu çerçevede muhalif olma ve bu demokratik duruşu ortaya koyma Kürt hareketi açısından çok açık ve nettir. O tür yakıştırmaları kabul etmiyoruz.

İ.K.: Teşekkür ediyorum.

Z.A. Ben Teşekkür ederim

Castells, Ağ Toplumu ve Ayaklanmalar

ÜMİT BURNU
DR. ULAŞ BAŞAR GEZGİN

Manuel Castells gibi 68 kuşağından gelip çağımızı 'ağ toplumu' olarak adlandırıp emek-sermaye çelişkisini 'ağ sahipleri' üstünden açımlayan teknoloji fetişisti bakışların çok alıcısı var; bu, kendisinin dünyada en çok atıf alan araştırmacılarından biri olması gerçeğinde billurlaşıyor. Castells, günümüzün toplumsal hareketlerini liberaller gibi 'saygınlık ayaklanmaları' olarak tarifleyerek, zaten 'yeni toplum'daki safını belli ediyor; sanki ekonomik çelişkiler bitmişmiş gibi. Örneğin, Taksim Meydanı, 3. Köprü, 3. Havaalanı vb. ihaleleri alanların aynı zamanda medya patronu olması, ne bir rastlantıdır ne de insanlara 'saygınlık'ları iade edilerek çözülebilecek bir sorundur. 'Saygınlık ayaklanması'nın çözümü, kimliklerin tanınmasıdır; ekonomik çelişkilerin ezilenler lehine çözümlenmesi değil... (Castells'in Harvard konuşması için bkz. <https://www.youtube.com/watch?v=sGUAOyk58jo&list=UUcA1don221rKq1EmbvQB27g>).

Oysa, bir önceki yazıda da belirttiğimiz gibi, ezilenler, iletişim bu kadar ilerleyip 'yeni toplum'a, 'ağ toplumu'na, 'endüstri-sonrası toplum'a, 'bilişim toplumu'na hatta 'uzay çağı'na (!) girmeden önce de, sokağa çıkıyor, ayaklanıyorlardı. O anlı şanlı Roma İmparatorluğu, sayısız ayaklanmayla gidip gidip geliyor örneğin. İ.S. 6-9 arası gerçekleşen Büyük İllirya İsyanı (İllirya, şu an Kuzey İtalya ve Arnavutluk'a karşılık gelen bölge); İ.S. 9'daki Germen İsyanı (Arminius İsyanı), yine Germenlerin Batavia İsyanı (İ.S. 69-70); Kraliçe Boudica önderliğindeki

Kelt Ayaklanması (İ.S. 60-61); Büyük Yahudi Ayaklanması (İ.S. 66-70), 2. ve 3. Yahudi-Romalı Savaşları (İ.S. 115-117, 132-135), 351-352'deki bir diğer Yahudi İsyanı; 286 Galya İsyanı vd.

Castells, günümüzün toplumsal hareketlerini liberaller gibi 'saygınlık ayaklanmaları' olarak tarifleyerek, zaten 'yeni toplum'daki safını belli ediyor; sanki ekonomik çelişkiler bitmişmiş gibi.

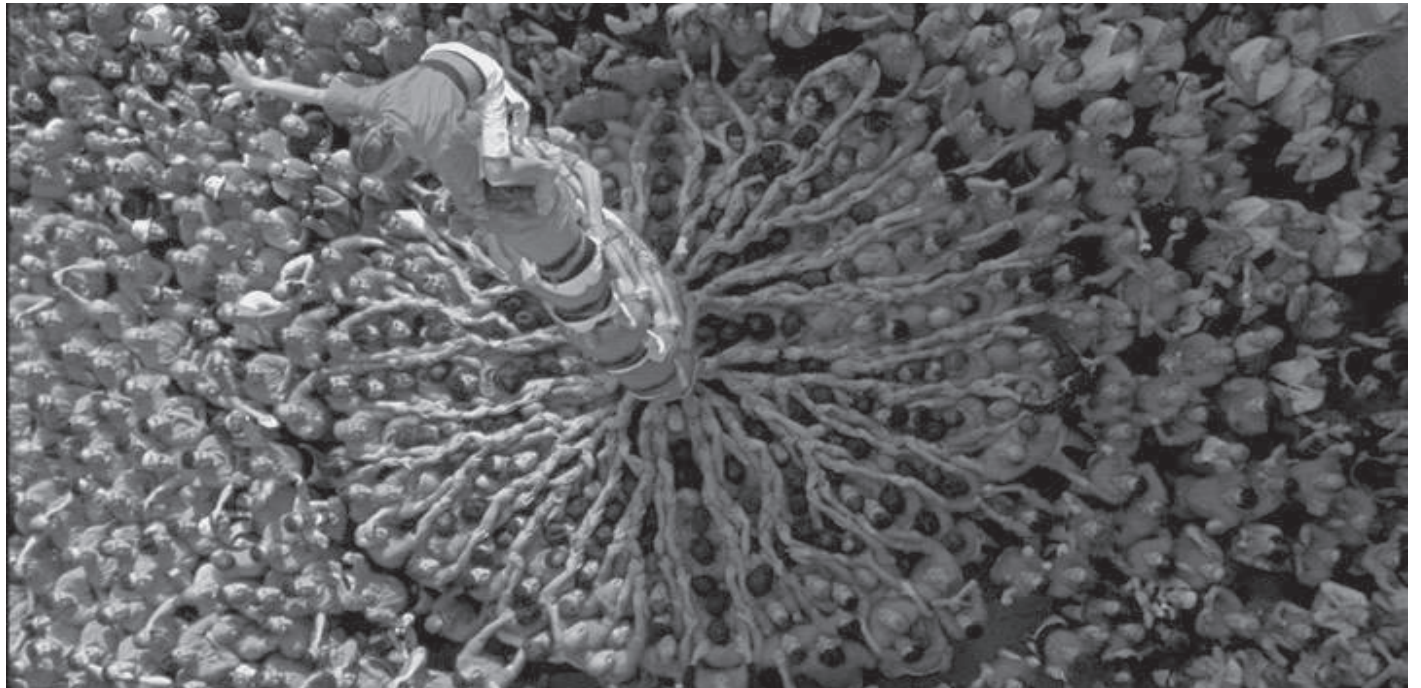
Roma İmparatorluğu uyruğu halkların künyesine kazınmış tarihsel anlar; ve bu yılların, kuş uçmaz kervan geçmez yollarda, insanların birbiriyle iletişim kurmasının çok zor olduğu bir dönem olduğunu anımsatalım... Çin ve Bizans da muaf değil isyanlardan: 18-25 yıllarında, Xin Hanedanlığı'na karşı

gerçekleşen Kızıl Kaş İsyanı (Chimei) ve Yeşil Orman İsyanı (Lülin); 40-43 yıllarında Vietnamlı Trung kızkardeşlerin Çin sömürgeciliğine karşı direnişi ve 248'te yine Vietnamlıların Bayan Trieu önderliğindeki; 541'de Ly Nam De önderliğindeki; 722'de Mai Thuc Loan önderliğindeki ve 791'deki Phung Hung önderliğindeki başkaldırıları, 184'teki Sarı Atkılılar İsyanı; 251'deki, 255'teki ve 257-258'deki 3 Shouchun İsyanı; 291-306'daki 8 Prens İsyanı; 755-763'teki An Lushan İsyanı vd., Çin'de de ayaklanmak için birçok neden olduğunu gösteriyor.

Çocukluktan başlayarak beynimize ezenlerin resmi islamı sokulmaya çalışılsa da, tarih, islam coğrafyasında da çok sayıdaki ayaklanmayı kaydetmiş durumda: Emevilere karşı, 734-736'da, Al-Harith ibn Surayj önderliğindeki ayaklanma; 740'ta Zeydi İsyanı; 740-

743'te Mağrip'te Büyük Berber İsyanı; 744-747'deki Ali İsyanı ve 750'de Emevileri deviren Abbasi Devrimi, öne çıkan örnekler... Abbasiler döneminde de isyanlar durulmuyor; halifelik kavgaları dışında, 762-763'teki Ali İsyanı, 815'teki Caferi İsyanı, 817-837'deki Hürremiye İsyanı, 864'te Yahya Bin Ömer'in önderliğinde Küfe'de başlayan isyan, 869-883 arasında Irak'taki Afrikalı kölelerin isyanı ('Zenci İsyanı' olarak biliniyor), 899-906'daki Karma-ti İsyanı vd. ile, bu dönem de oldukça hareketli...

Bugünkü sosyal medya tartışmalarına dönelim: Yeni birşey söylemeyen Castells'in en bilinen kavramı olan 'ağ toplumu' ifadesi, Kırım Savaşı'yla birlikte yaygınlaşan telgraf ağları için kullanılıyor ilk kez. Aynı mantıkla, "toplum, telgraf sahibi olanlarla olmayanlar olarak ayrılıyor; bu emek-sermaye çelişkisinden daha önemli" de denebilirdi. Denemişse bir nedeni var. Castells'e birisi söylese keşke... Gramsci haklı beyler (ve hanımlar), dağılın; 68 kuşağından da gelse, kültürel hegemonyayla mücadele etmek zorundayız...

BEDROS DAĞLIYAN

Kadın Olmak

buluyorsunuz; bense sizi benliğime nakşediyorum. Sevinçli gözlerinizle az ötede sizi utangaç tavırlarıyla izleyen erkeğinize koşuyorsunuz usulca elini tutup, sarılıyorsunuz; kadınlığınızı anımsayarak... Bense bu görüntüyle sarhoş olurken, insanlığımdan utanıp sarsılıyorum. Adalet nerde diye bağırırım geliyordu.

Pazarın bir yerinde gencecik yüze kederini yansıtmış kadınlardan biri diğerine işten çıkarıldığını anlatırken nasıl da üzgündü. Oysa yaptığı onca ağır iş yüzünden elleri fırıncı küreğine dönmüş, zayıf beli neredeyse kavak dalı gibi bükülüvermişti. Elinde çekiştirdiği sümükleri akan çocuk bir taraftan elindeki ekmeği yiyor, diğer taraftan da ağlıyordu. Ötelerde birileri, hani devrim hayalini gözlerinde taşıyan gençlerden birileri “Yaşasın emekçi kadınlar günü” diye bağırırdığında nasıl da gönenmiştin. Sen de bağırarak, onlara katılmak istemiştin ve benim bunu fark ettiğimin ayrıntıda olarak gülümsemiştin bana... O çileli Roman yanın her şeye rağmen gülümsemeyi becermişti. Seni anladığımı bilmen için ben de gülümsemiş “Yaşasın emekçi kadınlar günü” diye bağırmıştım ya; yine gülümsemiştin, yeşil erik kokmuştu sanki ortalık...

Bu pazar yerleri, nasıl da fakirlik kokuyordu. Öteki olmanın, bilinci içinde birbirlerine sırt vererek, birbirinin dilini bile anlamadan nasıl da destek oluyorlardı yekdiğerine... Geniş bir gülümseme ve çocuğuna aldığı bir avuç sıcak kestane ile ben de el veriyordum bir öteki olarak...

Bir gün ötekiler el ele verdiğinde her yer düğün dernek olacak ve biz çiftetelli birliktede oynayacağız...

İstanbul, Dolapdere Bitpazarı

Dolapdere bitpazarındaydık. Birde havada kuru bir ayazla birlikte, sepileyen kar. Salaş ve metruk evlerin kapısında Roman kadın ve erkekleri bekliyorlardı... Sokaklardan, evlerden toparladıkları eski eşyaları, giysileri ve ayakkabıları vitrinde has ipek sergilercesine bir şamatayla görücüye çıkarmışlardı. Eski

aletler, radyolar, teypler, düğmeler, ilaç şişeleri, eski fotoğraflar, boş parfüm şişeleri... Daha neler neler... Bacak aralarındaki mangalın başına pusmuş çocuklar ellerindeki yiyecekleri, burunlarından akan sümüklerle birlikte yiyorlardı. Tanrım! Bunca sefaletin içinde insanlar gülüyor, hatta kahkaha ile kendilerinden geçiyordu. Her taraf

çirkeften, çamurdan geçilmezken; Kalabalık, etrafta bulunan onlarca yığının içinden bir şeyler seçiyordu. Araplar, Romanyalılar, Ruslar, Azeriler, Ermeniler, Afrikalılar, Türkler ve Kürtler... Sefaletin dili hep aynı yakıcılıktaydı.

Bunca hengâmenin içinde siz kullanılabileceğiniz eşya; bense insan seçiyordum. Yeni yaşamlar, yaşlı kadın, erkek ve çocuk yüzleri... Kalabalık kadın, erkek, yaşlı ve çocuklar arasından sizi hemen seçiyorum. Üzerinizde soluk bir pardösü, başınızda şıpın işi bağladığınız hayli eprimiş bir başörtüsü; nasıl güzel, nasıl narindiniz. Handiyse kırılacak denli zayıf... Çamaşır suyu kokuyordu elleriniz. Makyajsız yüzünüz ne kadar asildi bilseniz. Satılamayacak denli kötü bir yığından, kullanacağınız bir şeyler arıyordunuz. Kırık bir abajur eskisi, puslu bir ayna; birde belki de size yakışacağını düşündüğünüz lime lime olmuş, birkaç yerinden sökül lâl rengi olduğunu hissettiren bir bluz... Çocuğunuza bir şapka, mutfağınıza kulpu kırık iki fincan... Her bulduğunuza yüzünüz ışıdayarak bakıyordunuz... Siz eşya

FEHİM IŞIK

Irak Kürt Hareketinin Kısa Tarihçesi

Kürt coğrafyası ilk olarak 1639 Kasr-ı Şirin anlaşması ile ikiye bölündü. Osmanlı Hanedanlığı ile Perslerin ülkesi arasında paylaşılan coğrafya, 1. Dünya Savaşı'nın hemen sonrasında ikinci ve önemli bir bölünme daha yaşadı. Bu dönemde birçok ulusa uygulanan hukukun dışında tutulan, onca mücadele ve kayıplarına rağmen destek görmeyen Kürtler, kendi kaderlerini tayin etmede de arzulanan adımları atamadı. 1924'teki Lozan anlaşmasının etkisiyle de, Kürt coğrafyası bu kez dört parçalı bir coğrafyaya adım attı.

Bilindik anlamda Kürdistan sorununun ortaya çıkması, bu döneme imzasını vuran 1. Dünya Savaşı'nın ürünüdür. 1. Dünya Savaşı sırasında ağırlıklı Fransa ve İngiltere'nin yaşama geçirmeye çalıştığı siyasi ve iktisadi hakimiyet hesabı sonrasında Türkiye, İran, Irak ve Suriye arasında dörde bölünen Kürt coğrafyası, bu duruma tepki gösteren Kürtlerin yeni baskı ve dayatmalarla karşılaşmasını berabere getirdi. Kürtlerin uluslar arası hukukta tanınmayan bir ulus olarak Ortadoğu coğrafyasında neredeyse tek

halk olarak kalmasının, elbet Kürtlerin yürüttüğü politikayla ilgisi vardır. Ancak esas ve ağırlıklı nedenin, emperyalist politik hesap ve dayatmalar olduğu ve bunun başını da Fransa ve İngiltere'nin, özellikle de İngiltere'nin çektiği açıktır.

Kürt coğrafyasının dörde bölünmesinden sonra, İngiltere ve Fransa'nın Kürtler üzerinden yürüttüğü politika ağırlıklı olarak Irak ve Suriye'de yankısını buldu. Fransa, Suriye üzerindeki hakimiyetini uzun yıllar sürdürdü. Aynı durum İngiltere egemenliğindeki Irak'ta da yaşandı. Osmanlı'nın parçalanmasından sonra bölgedeki yeni monarşi yönetimlerini destekleyen emperyalistler, çıkarlarına engel gördükleri Kürtlerin tüm çıkışlarını bastırmakla da kendilerini yükümlü gördüler.

Osmanlı'nın mirasçısı olarak kendini Kürt coğrafyası üzerinde hak sahibi olarak gören yeni Türkiye Cumhuriyeti de, bu dönemde bir yandan kendi kuruluşunu gerçekleştirmek ve uluslar arası tanınma sürecine girmenin çabalarını sürdürürken, di-

ğer yandan da, özellikle savaş sonrası dönemde, "masa üzerinde de olsa ne koparsam kardır," misali diplomatik faaliyetlerini yoğunlaştırdı. Yeni Türk devletinin Kürt coğrafyasının 1639 sonrası dönemindeki bölümün tümünü olmasa bile Kürt nüfusunun önemli bir bölümünü kendi hakimiyeti altına alması ve gelecekte Kürtlerin mücadelesini önemli oranda olumsuzlaştıracak coğrafya bölünmesini gerçekleştirmesi, göreceli de olsa bir başarıdır. Ancak daha sonradan anlaşılıyor ki, hem coğrafyanın önemli bir bölümünün yeni Türk devletinin hakimiyetine bırakılması, hem de bu dönemde ortaya çıkan Kürt isyanlarının bastırılmasında Türk devletine sunulan desteğin temel nedenlerinin başında Musul ve Kerkük, özellikle de Musul meselesi gelmektedir.

1. Dünya savaşı sonrasında Musul meselesi, Kürt çıkarlarının aleyhine ve bu arada Türklerin de arzulamadığı bir biçimde, özellikle İngiliz emperyalizminin lehine bir çözüm sürecine girdi. Musul başta olmak üzere Irak Kürdistanı'ndaki petrol rezervlerinin önemli

bir bölümünü kendi denetimine alan ve uzun yıllar bu petrolden aldığı payı kendi kasasına aktaran İngiltere, bu hakimiyetini hukuki olarak 1958 yılındaki Abdülkerim Kasım darbesine, fiiliyatta ise neredeyse günümüze kadar sürdürdü.

İngiltere'nin bu durumla bağlantılı geliştirdiği politikaların ekseninde, Kürtlerin zapt-u raptı yatıyordu. Kürtlerin özellikle Irak Kürdistanı'nda geliştirdiği tüm ayaklanmaların İngiltere tarafından bastırılması, hatta bu coğrafyadaki Kürtlere İngiltere kaynaklı katliam boyutunda saldırıların yaşatılması; daha da ileri giderek yeni Türk devletindeki ve Suriye'deki Kürt hareketlerinin başarılı olmaması için özel bir çaba geliştirilmesi, Kürtlerin tüm diplomatik girişimlerinin önünün kesilmesi, tamamen bölgede yaşama geçirilmeye çalışılan İngiltere ve Fransa kökenli emperyalist hakimiyet politikalarının bir sonucudur.

Devam edecek.

Berkin'i kaybettik

Gezi eylemleri sırasında 16 Haziran sabahı saatlerinde, Okmeydanı'nda başına gaz fişegi isabet eden 15 yaşındaki Berkin Elvan 269 gündür tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybetti.

Ailesi twitter hesabı üzerinden "Saat 07.00 Berkin Elvan'ı evladımızı kaybettik. Başımız sağolsun" mesajı yayımladı.

Berkin Elvan geçirdiği beyin kanamasının ardından 9 aydır Okmeydanı Araştırma Hastanesi'nde uyutuluyordu.

7 Mart'ta ailesi Berkin Elvan'ın kalbinin 15 dakikalığına durduğunu ve müdahalenin ardından yeniden çalıştırıldığını duyurmuştu.

9 Mart'ta ise aile adına açıklama yapan avukat Evrim Deniz Karatana, Berkin Elvan'ın akciğerinde hava deliği oluştuğunu, beyin fonksiyonlarının çalışmasının zorlaştığını ve iç

organlarında hasar oluştuğunu söylemişti. Berkin, bu süreçte 45 kilodan 16 kiloya düşmüştü.

Ölüm haberinin duyulması ardından çok sayıda kişi hastane önünde toplandı. Okmeydanı Hastanesi'nin önünde, Berkin'in vefatının açıklanmasının ardından polisle, hastane önünde bekleyenler arasında arbede yaşandı. Polisin yine biber gazı kullandığı gözlemlendi.

Okmeydanı Hastanesi'ni giden CHP İstanbul Milletvekili Melda Onur da, yaşanan olaylara tanık oldu. Onur, yayımladığı tweet'te, "Çevik kuvvet ile hastaneden ayrırılıp adli tıpa gitmeye hazırlanan kitle arasında bir karmaşa gördük ve yoğun gaz atıldı.(...) hastaneye kadar girdi gaz. Hala sürüyor. Okmeydanında atılan gaz fişeginden yaralanan var." dedi.

Okmeydanı'ndan bildiren Rengin Arslan, Berkin Elvan'ın cenazesi Ok-

meydanı Hastanesinden Adli Tıp Kurumu'na sevk edildiğini aktardı.

Rengin Arslan, hastaneden ayrılan kalabalığın bir kısmının cenazenin getirileceği Okmeydanı Cemevi'nde beklediğini bildiriyor.

Berkin Elvan'ın ölüm haberinin duyulmasıyla sosyal medyada pek çok mesaj yer almaya başladı. İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu, Twitter'dan "Hayata tutunmak için uzun süre mücadele eden Berkin Elvan'ı kaybettik. Allah'tan rahmet, muhte-

rem ailesi ve sevenlerine başsağlığı dilerim." mesajını gönderdi.

Berkin Elvan'ın da kaybıyla Gezi eyleminde yitirilen insanların sayısı 8'e çıktı.

Gezi eylemleri sırasında Ali İsmail Korkmaz, Ethem Sarısülük, Abdullah Cömert, Mehmet Ayvalıtaş, Ahmet Atakan, Medeni Yıldırım ve polis memuru Mustafa Sarı hayatını kaybetti.

Berkin Elvan'ın yaralanmasıyla ilgili soruşturmada ifade veren polisler "gaz tüfeği kullanmadıklarını" veya "kimin kullandığını hatırlamadıklarını" söyledi. Bir polis, "Nerede hangi tarihte görev aldığımı hatırlamıyorum" derken, bir TİM şefi, "Bizim gruptan kime gaz tüfeği verildiğini, zimmetle verilip verilmediğini bilmiyorum" şeklinde ifade verdi.

Daha önce de, ifadeleri alınmış olan yedi polisten bir kısmı, "Ben kullanmadım" demiş, bir kısmı ise Okmeydanı'nda olmadığını ileri sürmüştü.

Kaynak: BBC Türkçe

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip Odası Divan Başkanı
DR. SAMET MENGÜÇ

Ruhen sağlıklı , fikren özgür olmayanların kültürü; linç kültürü

Bir çiçeği katledebilirsiniz ama baharı asla!

Ernesto Che Guevara

Türk toplumunda geçmişten gelen ve zaman zaman artan bir linç kültürü hep vardır. Cumhuriyet sonrası linç vakaları ve girişimleri ile doludur. Menemen olayı, Ermeni Katliamı, 6-7 Eylül olayları, Maraş- Çorum katliamları, Sivas Madımak olayları bir çırpıda sayacağımız linç vakalarıdır. Son yıllarda artış gösteren bu kültür nasıl oluşuyor?

Linç Nedir? Nasıl Ortaya Çıkar? Linç bir kültür mü ? Linç Önlenebilir bir hastalık mı? gibi sayısız sorular akla gelebilir.

Linç; Bir topluluğun kendi görüş, değer yargıları, inanç ve davranışları dışındaki kişi veya kişileri, taş, sopa ve darp yoluyla cezalandırması veya öldürmesi olarak tanımlanabilir. Yani linç hukuk dışı ve insanlık dışı bir cezalandırma yöntemidir.

Hukuk ve insanlık dışı kabul edilen bu davranış doğal olarak sağlıklı yani hasta ruhlu insanların yapabileceği bir davranış şeklidir. Bu konuda yapılan birçok çalışma linç kültürünü gerçek-

leştirilen insanların, birey olma özelliği kazanmadığı, yorum ve muhakeme yeteneklerinin gelişmediği, içgüdüsel sürü psikolojisi ile hareket eden insan topluluklarından oluştuğunu göstermiştir. Linç olaylarının genel olarak bu topluluğun zaaflarından faydalanan egemen güçler tarafından yönlendirilmeleri sonucu meydana getirildiği tarihi bir çok olayda sabittir.

Linç olaylarına katılan insanların olay sonrasında hemen hiç birinin bu davranışı normal karşılamadığı ve bu davranışını sahiplenmemesi de linç'in içgüdüsel ve sürü psikolojisiyle gerçekleştiğini gösterir. Yani olay anında hezeyan içeren anormal davranış biçimi hastalıklı bir ruh halidir diyebiliriz. Burada linç ile islam hukukunda olan recm-taşılayarak ölüm cezası karıştırılmamalıdır. Her ne kadar günümüz insan hak ve hukukuna aykırı bir yöntem olsada, recm cezasında bir yargılama söz konusudur. Linçte yargılamayı bırakın katılan bireylerin bireysel yargı yürütmesi dahi yoktur.

Peki nasıl gelişiyor bu insanlık dışı anormal davranış biçimi?

Genel olarak adalet ve hak arama yollarının adil olmadığı, din gibi doğru bilginin ya da milliyetçilik gibi şovenist duyguların egemen olduğu toplumlar da bu kültürün yerleşmesi tesadüf olmasa gerek. Yani din, mezhep, etnisite, milliyet, ırk ayrımı olan, hep bir öteki üzerinden varolan topluluklarda bu kültür gelişmiştir, linç olayları yada girişimleri var olmuştur. Linç şiddetin ağır bir versiyonudur. Şiddeti doğuran her etmen linç kültürünü de beslemektedir.

Yine yapılan çalışmalarla linç kültürüne sahip bireylerin aşırı güvensiz, korku ve hezeyanlar taşıdıkları bilinen bir gerçektir.

Linç; ruhen sağlıklı, fikren özgür olmayanların bir kültürü olarak tezahür eder.

Türkiye bu kültür için çok verimli bir süreçten geçmektedir. Türk-Kürt, Alevi-Sünni, Müslim-Gayrimüslim, Sağcı-Solcu, Dinci-Ateist, Heterosek-

süel-Homoseksüel vb gerçekliğine ,hak-adalet aramanın imkansızlaştığı bu süreçte sağlıklı ruhlar ve özgür olmayan fikirler çoğalmaktadır.

Linç önlenebilir bir insanlık suçudur; gelişmiş batı toplumlarında linç kültürünün yok edilmiş olması bu kültürün hasta ve anormal olmakla birlikte önlenebilir olduğunun ispatıdır.

Temel insan hak ve özgürlüklerin güvence altına alındığı, din ve milliyetçiliğin egemen olmadığı, fikir ve düşünce hürriyetinin yerleştiği toplumlarda linç kültürü gelişemez, var olamaz.

Ruhen sağlıklı, fikren özgür bir toplum için her bireyi ama öncelikle bu kültürün baş mimarı yöneticileri sağduyu ve sorumluluğa davet ediyorum.

Yarın herkes için, ama herkes için geç olmasın...

Amatör futbolun abisi Vahit Karakaya, bu ilkeler doğrultusunda bundan böyle spor sayfamızda (Xsentius, M.Ö. IX. yy.)

VAHİT KARAKAYA

Gürültü patırtının ortasında sükunetle dolaş; sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma. Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe herkesle dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun, bağışla ve unut. Ama kimseye teslim olma. İçten ol. Telaşsız, kısa ve açık seçik konuş. Başkalarına da kulak ver.

Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları; çünkü, dünyada herkesin bir öyküsü vardır. Yalnız planlarının değil, başarılarının da ta-

dını çıkarmaya çalış. İşinle ne kadar küçük olursa olsun ilgilen. Hayattaki dayanağın odur. Seveceğin bir iş seçersen yaşamında bir an bile çalışmış olmazsın. İşini öyle sev ki, başarıların bedenini ve yüreğini güçlendirirken, verdiklerinle de yepyeni hayatlar başlatmış olacaksın.

Olduğun gibi görün ve görüldüğün gibi ol. Sevmediğin zaman sever gibi yapma. Çevrene önerilerde bulun ama hükmetme. İnsanları yargılasan onları sevmeye zamanın kalmaz. Ve unutma ki insanların yüzyıllardır öğrendikleri, sonsuz uzunlukta bir

kumsalın tek bir kum taneciğinden daha fazla değildir. Aşka burun kıvrırma sakın. O çöl ortasında yemyeşil bir bahçedir. O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et. İlkinin acısı bir an, ötekini vicdan azabı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki, o yolda mağlup olman bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakabileceğin en büyük miras dürüstlüktür.

Yılların geçmesine öfkelenme. Gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek teslim et geçmişe. Yapamayacağın şeylerin yapabileceklerini engellemesine izin verme. Rüzgarın yönünü

değiştiremediğin zaman, yelkenlerini rüzgara göre ayarla.

Çünkü dünya, karşılaştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getiremediğinle ilgilenir. Ara-sıra isyana yönelecek olsan da hatırla ki, evreni yargılamak imkansızdır. Onun için kavgalarını sürdürürken bile kendinle barış içinde ol.

Hatırlar mısın doğduğun zamanları. Sen ağlarken herkes sevinçle gülüyordu. Öyle bir ömür geçir ki, herkes ağlasın öldüğünde, sen mutlulukla gülümse. Sabırlı, şefkatli, bağışlayıcı ol. Eninde sonunda bütün servetin sensin. Görmeye çalış ki bütün pisliğine rağmen dünya, insanoğlunun biricik güzel mekanıdır.

Maltepespor'dan Deplasman Zaferi: 1-0

Türkiye 3. Lig 2. Grupta play-off mücadelesi veren ancak istikrarsız bir görüntü çizen Maltepespor deplasmanda konuk olduğu İzmir temsilcisi Balçova Belediyespor'u 59. dakikada Yavuz'un ayağından bulduğu gol ile 1-0 devirerek haftayı üç puanla kapattı.

Karşılaşmanın başlamasıyla oyunu rakip kaleye yıkmaya çalışan ancak rakip oyuncuların sert mücadelesini geçemeyen Yeşil-Kırmızı ekip ilk yarıyı golsüz berabere tamamladı. Mücadelenin ikinci yarısında daha etkili futbol sergileyen Maltepespor aradığı golü 59. dakikada Yavuz'un ayağından buldu ve 1-0 öne geçti. Golden sonra oyunu rölaneye alan ve rakip futbolculara gol izni veremeyen Maltepespor karşılaşmadan 1-0 galip ayrılarak bu sezon ligde ikinci deplasman zaferini elde etti.

Bu sonuçla 31 puana yükselen ve lige 12. sırada yer alan Maltepe ekibi, gelecek hafta kendi sahasında Batman Petrolspor'u ağırlayacak.

Balçova Belediyespor: 0 – Maltepespor: 1

Stat: Yeni Buca

Hakemler: Emrah Yılmaz, Rüştü Baykal, Kemal Elmas

Balçova Belediyespor: Engin, Veysel (Dk.48 Okan), Şükrü, Mehmet Ersavaş, Fırat, Bakan, Mehmet Bozcan, Güney, Ersin (Dk.74 Selçuk), Hakan, Bülent (Dk.78 Tuğrul)

Maltepespor: Emre, Bülent, Kadir, Serhat, Ömer, Can, Gani (Dk.86 Ertuğrul), Savaş (Dk.34 Ethem), Umut, Muzaffer, Yavuz

Gol: Dk.59 Yavuz (Maltepespor)

Sarı Kartlar: Dk.11 Bakan, Dk.35 Bülent, Dk.53 Mehmet Ersavaş, Dk.55 Güney, Dk.70 Mehmet, Dk.73 Ersin (Balçova Belediyespor)

Türkiye 3. Lig 2. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Düzyurtspor	25	15	6	4	45	19	51	+26
2	Hacettepe Spor	25	11	10	4	41	22	43	+19
3	Manavgat Evrensekispor	25	12	7	6	42	32	43	+10
4	Çorum Belediyespor	25	12	6	7	38	24	42	+14
5	Darıca Gençlerbirliği	25	11	8	6	32	16	41	+16
6	Batman Petrolspor	25	12	5	8	33	25	41	+8
7	Elibol Sandıkispor	25	10	10	5	29	18	40	+11
8	Sancaktepe BSK	25	10	10	5	35	26	40	+9
9	Erzurum BBSK	25	10	9	6	34	22	39	+12
10	Orhangazispor	25	9	6	10	33	40	33	-7
11	Bursa Nilüferspor	25	8	9	8	22	29	33	-7
12	Maltepespor	25	8	7	10	30	34	31	-4
13	68 Yeni Aksarayspor	25	6	11	8	22	30	29	-8
14	Balçova Belediyespor	25	6	7	12	22	35	25	-13
15	Sakaryaspor	25	5	8	12	23	36	23	-13
16	Çıksalinspor	25	4	10	11	22	33	22	-11
17	Ünyespor	25	4	6	15	16	29	18	-13
18	Elazığ Belediyespor	25	3	3	19	17	66	12	-49

Toplu Sonuçlar

09/03/2014	Orhangazispor	1 - 4	Düzyurtspor
09/03/2014	Sancaktepe BSK	5 - 0	Elazığ Belediyespor
09/03/2014	Balçova Belediyespor	0 - 1	Maltepespor
09/03/2014	Darıca Gençlerbirliği	3 - 1	Çıksalinspor
09/03/2014	Çorum Belediyespor	2 - 1	Ünyespor
09/03/2014	Erzurum BBSK	1 - 1	Manavgat Evrensekispor
09/03/2014	Hacettepe Spor	2 - 1	68 Yeni Aksarayspor
09/03/2014	Sakaryaspor	0 - 0	Elibol Sandıkispor
09/03/2014	Batman Petrolspor	1 - 1	Bursa Nilüferspor

Gelecek Hafta Maçları

16/03/2014	Bursa Nilüferspor	vs	Çorum Belediyespor
16/03/2014	Çıksalinspor	vs	Erzurum BBSK
16/03/2014	Darıca Gençlerbirliği	vs	Sakaryaspor
16/03/2014	Düzyurtspor	vs	Sancaktepe BSK
16/03/2014	Elazığ Belediyespor	vs	Hacettepe Spor
16/03/2014	Maltepespor	vs	Batman Petrolspor
16/03/2014	Manavgat Evrensekispor	vs	Orhangazispor
16/03/2014	Ünyespor	vs	Elibol Sandıkispor
16/03/2014	68 Yeni Aksarayspor	vs	Balçova Belediyespor

Pendikspor'dan Şok Sonuç: 0-0

Ligde şampiyonluk mücadelesi veren Pendikspor kendi sahasında ağırladığı lig sonuncusu Çankırıspor ile oldukça sert geçen mücadele sonunda golsüz berabere kalarak taraftarlarını hayal kırıklığına uğrattı.

Üç maçlık galibiyet serisinden sonra iki haftadır galip gelemeyen Pendikspor karşılaşmanın başlamasıyla Çankırıspor kalesine yüklenmeye başladı. Mücadelenin 10. dakikasında golcü oyuncusu İlhan ve 23.

dakikasında Yaser'in yaşadıkları sakatlıklar nedeniyle oyundan çıkmasıyla güç kaybeden Pendikspor ilk yarıda bulduğu fırsatları gole çeviremeyince soyunma odasına 0-0 beraberlikle girdi. Golcü oyuncularından yoksun ikinci yarıya başlayan ancak gol yollarında yeterli üretkenliğe sahip olamayan Pendikspor, yakaladığı pozisyonlarda golü bulamadı ve kendi sahasında iki puan bırakarak mücadeleden 0-0 beraberlikle ayrıldı.

Kırmızı-Beyazlılar bu sonuçla 44 puana yükselirken lider Hatayspor ile puan farkı 8'e yükseldi. Pendikspor gelecek hafta deplasmanda Kartalspor ile karşı karşıya gelecek.

Pendikspor: 0 – Çankırıspor: 0

Stat: Pendik

Hakemler: Yavuz Çetin, Ömer Sevinç, Hüseyin Han

Pendikspor: Yakup, Recep, Hakan Akbaş, Abdullah, Oğuz, Hakan Macit, Umut, Caner, İlhan (Dk.10 Kadir), Ali Kemal, Yaser (Dk.23 Salih)

Çankırıspor: Okan, Cem (Dk.85 Temel), Ulaş, Emrah, Murat, Yasin, Nuri, Koray, Korhan (Dk.89 Güneş), Serdar, Ozan (Dk.80 Furkan)

Gol: Yok.

Sarı Kartlar: Dk.26 Hakan, Dk.31 Recep, Dk.46 Oğuz, Dk.73 Hakan Macit (Pendikspor) – Dk.46 Ulaş, Dk.87 Okan (Çankırıspor)

Kartalspor Dişe Diş: 3-3

Türkiye Spor-Toto 2. Lig Beyaz Grup 25. Hafta maçında deplasmanda ligin güçlü ekiplerinden Göztepe'ye konuk olan Kartalspor iki kez öne geçtiği maçtan 3-3 beraberlikle ayrılarak haftayı bir puanla kapattı.

Kıran kırana ve seyir zevki yüksek geçen maçta ilk golü 6. dakikada Burak Akdiş ile Kartalspor buldu, 0-1. Golden sonra silkinen Göztepe aradığı golü 39. dakikada Şaban'ın ayağından buldu ve karşılaşmada 1-1 beraberliği sağladı. Kartalspor'un bu gole cevabı geç olmadı ve 41. dakikada son haftaların formda ismi Ersel ile karşılaş-

mada üstünlüğü tekrar ele geçirdi ve devre 2-1 Kartalspor lehine tamamlandı. İkinci yarının başlamasıyla dalga dalga Kartalspor kalesine yüklenen Göztepe 47. dakikada yine Şaban ve 52. dakikada Tolga'nın kaydettikleri gollerle öne geçti; 3-2. Mücadelenin 75. dakikasında tekrar sahneye çıkan Ersel skora dengeyi getirdi; 3-3. Kalan dakikalarda başka gol olmayınca karşılaşma 3-3 sona erdi ve taraflar puanları paylaştı.

Kartal temsilcisi bu skorla üst üste ikinci beraberliğini aldı ve play-off mücadelesini sürdürdü. Kartalspor gelecek hafta kendi sahasında Pendikspor'u konuk edecek.

Göztepe: 3 – Kartalspor: 3

Stat: İzmir Alsancak

Hakemler: Bora Budak, Yavuz Bahadır Ordu, Erhan Gündoğdu

Göztepe: Tolgahan (Dk.9 Egemen), Aytek, Sabutay, Osman, Ramazan, Cihan, Tolga, Halil, Fatih (Dk.46 Alper), Şaban, Hasan Ali (Dk.66 Enes)

Kartalspor: Osman, Zafer, Onur, Ramiz, Fırat, Okan, Mesut (Dk.68 Burak Göksel), Uğur, Azad, Ersel (Dk.90 İlkay), Burak Akdiş (Dk.80 Muharrem)

Goller: Dk.39, Dk.47 Şaban, Dk.52 Tolga (Göztepe) – Dk.6 Burak Akdiş, Dk.41, Dk.75 Ersel (Kartalspor)

Sarı Kartlar: Dk.45 Tolga, Dk.61 Aytek (Göztepe) – Dk.53 Okan, Dk.63 Burak Akdiş, Dk.86 Azad (Kartalspor)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Hatayspor	25	15	5	5	40	22	50	+18
2	Giresunspor	25	14	6	5	41	24	48	+17
3	Göztepe	25	11	11	3	38	22	44	+16
4	Pendikspor	25	11	9	5	38	23	42	+10
5	Yeni Malatyaspor	25	11	8	6	36	26	41	+10
6	İnegölspor	25	11	7	7	36	24	40	+12
7	Gümüşhanespor	25	9	9	7	27	23	36	+4
8	Kartalspor	25	9	8	8	34	28	35	+6
9	Turgutluspor	25	7	11	7	26	28	32	-2
10	Kırklarelispor	25	8	7	10	27	35	31	-8
11	Aydınspor 1923	25	6	10	9	29	32	28	-3
12	Sarıyer	25	5	12	8	26	28	27	-2
13	Tokatspor	25	7	6	12	28	42	27	-14
14	Gaziosmanpaşa	25	5	10	10	28	37	25	-9
15	Anadolu Selçukluspor	25	6	7	12	23	33	25	-10
16	Tarsus İdman Yurdu	25	5	9	11	24	39	24	-15
17	Dardanelspor	25	4	10	11	19	32	22	-13
18	Çankırıspor	25	3	11	11	13	30	20	-17

Toplu Sonuçlar

16/03/2014	Anadolu Selçukluspor	vs	Dardanelspor
16/03/2014	Çankırıspor	vs	Turgutluspor
16/03/2014	Giresunspor	vs	Göztepe
16/03/2014	Gümüşhanespor	vs	Aydınspor 1923
16/03/2014	Hatayspor	vs	İnegölspor
16/03/2014	Kartalspor	vs	Pendikspor
16/03/2014	Sarıyer	vs	Kırklarelispor
16/03/2014	Tokatspor	vs	Tarsus İdman Yurdu
16/03/2014	Yeni Malatyaspor	vs	Gaziosmanpaşa

Gelecek Hafta Maçları

09/03/2014	Kırklarelispor	1 - 2	Giresunspor
09/03/2014	Turgutluspor	1 - 0	Yeni Malatyaspor
09/03/2014	Pendikspor	0 - 0	Çankırıspor
09/03/2014	Tarsus İdman Yurdu	2 - 2	Dardanelspor
09/03/2014	Tokatspor	1 - 0	Gümüşhanespor
09/03/2014	İnegölspor	1 - 0	Anadolu Selçukluspor
09/03/2014	Aydınspor 1923	2 - 1	Sarıyer
09/03/2014	Göztepe	3 - 3	Kartalspor
08/03/2014	Gaziosmanpaşa	0 - 1	Hatayspor

Nimetullah Topu Ntv’de Projelerini Anlattı

AK Parti Ataşehir Belediye Başkan Adayı Av. Nimetullah Topu, NTV’de yayınlanan programa, AK Parti Seçim Koordinasyon Merkezinden canlı olarak bağlandı. Nimetullah Topu yaptığı açıklamada, “seçimlere 20 gün kala yoğun bir şekilde çalışıyoruz. Çalışma arkadaşlarımızın moralleri oldukça yerinde. Geçtiğimiz günlerde hazırla-

dığımız 81 projeyi kamuoyuna açıkladık. Ataşehir 290 Bin seçmeni olan, İstanbul’un yeni yaşam ve finans merkezi bir ilçe. 5 yıl boyunca AK Parti İlçe Başkanlığı görevini yürüttüğüm için buranın sorunlarını çok iyi biliyorum. Ataşehir’in, nüfusu yüksek, yüzölçümü düşük bir ilçe olması beraberinde trafik problemlerini getiriyor. Trafikle

alakalı geçtiğimiz günlerde İBB Başkanımız sayın Kadir Topbaş’ın da açıklamış olduğu metro ağırlıklı bir çözüm önerimiz var. Bunun yanında köprülülük kavşaklar, yeni alt-üst geçitlerle trafik problemini çözmeyi hedefliyoruz. Ataşehir yeni gelişen bir ilçe olduğu için yeşil alan, sosyal donatı, kültür merkezi ve spor alanları eksikliği gibi sıkıntıları da var. Geçtiğimiz günlerde açıkladığımız 81 projeyi, bu sıkıntıları giderecek biçimde hazırladık. İnaniyorum ki Ataşehir’liler en doğru kararı vereceklerdir. Yatırım esaslı, hizmet esaslı ve bu projeleri uygulamaya geçirecek iyi bir kadromuz var. Bizim dışımızda Ataşehir için projelerini açıklamış başka bir aday yok. Bu projeleri de her gün saha da insanlarımıza anlatıyoruz. İmar ve mülkiyet sorunu na gelirse, Ataşehir 4 farklı ilçenin

en sorunlu bölgelerinden oluşmuş bir ilçedir. Dolayısıyla kurulduğundan bugüne imar ve mülkiyet problemleri ile boğuşmaktadır. Mevcut CHP’li belediye sadece Kayışdağı ile ilgili imar planını çıkarmıştır. Bu plan da kabul görmüş bir plan değildir. Biz Yenisahra ve Barbaros planlarımızı hazırladık. Bu planlar Büyükşehir Belediyemizin de onayından geçti. Aynı şekilde, İçerenköy, Yeni çamlıca, Mimar Sinan ve Mevlana mahallelerimizin ‘suyulan-dırma’ dediğimiz ve ilçe belediyesinin yapması gereken bir işlem var. Bunu da yine Bakanlığımız, Büyükşehir Belediyemiz ve gerekli mercilerle koordineli bir şekilde göreve geldiğimiz zaman hızlı bir çözüme kavuşturacağız” diye konuştu.

Ataşehir’de proje açıklayan tek aday benim

Engellilerden Sözen’e Sessiz Destek

Maltepe’deki her kesimden insanın desteği ile neşeli bir kampanya yürüten Prof. Dr. Edibe Sözen Yavuz, engellileri de unutmadı. Maltepe İşitme Engelliler Derneği’ni ziyaret ederek, işitme dili tercümanı aracılığı ile engellilere hitap etti.

Dernek başkanı İbrahim Güzel tarafından karşılanan Ak Parti Başkan Adayı Prof. Dr. Edibe Sözen Yavuz’a işitme engelliler büyük bir ilgi gösterdi. AK Parti iktidarında engellilerin özlemle beklediği yasaların çıkarıl-

dığını ve engellilerin önemli haklara kavuştuğunu ifade eden Sözen Yavuz, “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığımızın bir hizmet binasını Maltepe’ye kazandıracağız. Burada kurulacak engelli birimi ile hizmet engelli vatandaşlarımız ayağına gelecek” dedi.

“ENGELLİ KARDEŞLERİMİZ ÜRETİMİN İÇİNDE OLACAK”

İşitme engellilerin yaptığı el iş göz nuru eserleri inceleyen Edibe Sözen Yavuz, “Engellilerin üretimin ve hayatın bir parçası olmasını istiyoruz.

Engelli kardeşlerimizin üretmesini ve ürettiklerini satabilecekleri bir pazara sahip olmasını sağlayacağız. Aynı zamanda engellilerimizin evlerinde çalışabilecekleri bir mesleğe sahip olmaları yönünde KOSGEB ve İŞKUR ile ortak projelerimiz hazır” diye konuştu.

Kendilerini işaret dili ile selamlayan AK Parti başkan adayı Prof. Dr. Edibe Sözen Yavuz’un ziyareti ile büyük bir mutluluk duyan işitme engelliler konuşmanın sonunda Yavuz’a verdikleri desteği kendilerine has alkış işareti ile gösterdiler.

CHP
TÜRKİYE'NİN
BİRLEŞTİRİCİ GÜCÜ

**BİRLİKTE ÇALIŞACAĞIZ
BİRLİKTE KAZANACAĞIZ
BİRLİKTE YÖNETECEĞİZ**

**Avukat Dr.
TUNCER ÖZYAVUZ**
PENDİK BELEDİYE BAŞKAN ADAYI

 /tuncer.ozyavuz /tozyavuz tuncerozyavuz.com tozyavuz@gmail.com

**Medya, sanat, iş ve siyaset dünyasının katılımı ile
Halkın Nabzı dostları ile buluşuyor.**

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

15 Mart 2014 Cumartesi Saat:19:00 Wonderland

HALKIN NABZI DOSTLARI İLE BULUŞUYOR

*Dostluk ve dayanışma gecemize
katılımınız bizi onurlandıracaktır.*

Yer: Wonderland Eğlence Kompleksi

Bostancı Maltepe Sahil Yolu, İdeal Tepe Mevkii Maltepe - İstanbul

Wonderland: 0530 668 27 07 Gazete Tel: 0216 457 46 46

Not : Bu ilan reklam ve tanıtım amaçlıdır. Davetiye yerine geçmez

Davetiye temin etmek için Tel Numarası : 0555 334 04 44